

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

METİN ELOĞLU

Siirce

ADAM

WESTINGHOUSE

WIRGE

Metin Eloğlu

Şiirce

©
Bu kitabın yayın hakları
ADAM YAYINCILIK A.Ş.'nindir.

Daha önce *Dizin* (1971); *Yumuşak G* (1975) ve *Rüzgâr Ekmek* (1978)
adlarıyla üç kitap olarak basılmıştır.

Adam Yayıncılık'ta Birinci Basım: Kasım 1982

Kapak Düzeni: Erkal Yavi

182.03.022.257.129

Metin Eloğlu

Şiirce

Dizin/Yumuşak G
Rüzgâr Ekmek

DİZİN

Nur'a

***Ben bir şeytandırnağıym,
Halk uzağı ellerde.***

DOĞURGAN

Ama nisan rahminden bir mayıs doğar
Martların döl başağı
Oğlu mu olur kızı mı hazıranda
Derken eylülde dedeleşir nineleşir
Yine ana-baba kesilir yeni bir şubatta

Oysa temmuzlar ağustoslar aralıklar
Nice nice aylar var sırada.

KALK

Kalk gidelim
Orda otlayan balıklar var ayışığında
Kızıl kürkünü yoluyor bir hıncahınç tilki
Hadi güzelim
Sanki suya kesiyor yalaza dökülü benzin
Ama bir solak kıvılcımla dağlar taşlar tutuşuyor
Kalk gidelim a deli

Daha da bekletmeyelim
İşte o sulak yaz bindi ata
Terkisinde bir savut tosun
Ne? koyvermiyor musun
Sakın ha gelmiyor musun?

Sen hiç dönemezsin ben yapayalnız gideli.

EMZİK

Su dağı emziriyor akça bulut altında
Dağ da suyu a çocuk
Kötebekler yavrularını emzirmez gibimize geliyor
Sanki bin bir memeleri yok.

Gele gele insanoğlu
İnsanı emziriyor.

Doğrusu bu.

KOLONYA'YA SELAM-SABAH

Beni çağırıyorlar mı?

Kum mu ekiyorlar şimdi yulaf çavdar yerine
En uç fışkınlarda kemirgen karınca yumurtaları
Özlem kabarıyor derine daha derine
Hafakanlar basmış gecenin günortaları

Buz gibi suda elim haşlanıveriyor
Sanki herkes akıllı da bir ben deli
Kıskıs gülüyorum ya da ağlayasım geliyor
Şu yokça şu dayanıksız merdivenden ineli

Köz küllenirken neler sezer acaba
Bihız yaşanmışlığı mı? eh, o da bir yorum
Baba oldum iki kez, evet, basbayağ baba
Hayret, gençliğime hâlâ doyamıyorum

Bir de avucumu açıyorum binlerce camkırığı
Hangi tırnağıımı sökeyim öncelikle ben olmak için
Batan batana, sallar güller ve en sevdiklerim
İkisi var ya, onlarsız ben bir Kolonya ısırığı

Tanrı tanrının işte insan insanın kulu
Bu kılpayı ayrıma bilmem ki toplum ne der .
Nereleri tıktık'lasam kepazelik düğünü
Ve avurdumda ne emilir ne tükürülür bir şeker

Boşuna, beni çağırıyorlar.

GİZ

Sevi tuz

**Yarınıcıl tüm düşlere şimdiden ekili
Ama dağbaşı ama göl ama tarla çorak
Defolup gidesim geliyor
Seni hiçliyebilsem yalnız.**

GAGA

Kepenek bulutu kapkaranlık gül örterse
K anar elbet inçekuşun gagası
Sen mi ben mi o mu her kimse
Başlar yalnızlığın boğum boğum gıdıklaması.

Oysa biz kalabalık doğa erkencileriyiz
Kem-kümsüz ve hiç çekinmeden
Ta kıştan çiçekleniriz kırağı çalmazsa
Ve az ötede kopar kertenkele yaygarası.

SAAT KAÇ

Halkçıl dağlara peşpeşe tırmanıyorlar
Dubasız iskelelerin çorak denizini yola yola
Milyon kıymık dönemeç, arşınlanmaz küs göçükler
Ve bekleyen o yerde halk, sakın pörsüyüp aşınma

Unutmadan söylenesi bir çit söz ilkten, apayrı
Yürek dediğin saf tezcanlı bir som nehir
Çilhoroz/zambak karışımları çağrısız gelir
Bu bir caygın tıfılın elbet tavus ilkeleri

Yaz erdi miydi bolca dut silkelenir, işgüzarlık değil
Yalınayak - yalinel yoğururlar onu
Ve sonunda bir tozlu kekre pestil
Ve de Nâzım'ın oğlu

Yorgun günler geceler kim bilir saat kaçta dinlenir.

KONUŞU

Konumuz şu

Doğacanlık buğu canacısı ve kömürtozu

Pisipisine mi alıyorlar ah alıyorlar sinmiyor peşi

Gülistanın gülü pespembe değil ki a yaşamasız

Yavruağzı süt kaynayıp kabarıyor taştı taşacak

Oluklara sığmıyor Anadolu'ca sağnak

Kanırıyorlar yaşmaksız demiri incecikliğe

Ve tuz kaymaklı suyun çatlatılmaz kabuğu

Kimkimeliğin yorgunca değirmisi bu

Bak ama hınçlı elagöz kırpışık dinleniyor

Su kaynıyor

Süt buğu.

ÇOBAN

Önüm sarp, bir ağaç güdüyorum dalsız budaksız
El-etek çeken kumruların yerini çaylaklar alıyor şıp diye
Kuşağıma sokulu salt geçmişi törpüleyen bir ege
Ve ensekökümde bin bir sinek kılsız kanatsız

Döngeri edip denizi eşiklediğimde — hani şu çirkin huyum —
Yaşamdan silkinmenin sorumsuz içeriği
Ah mı ah, yüreğimi sızlatan o çamsakızları, caneriği
Ve işin tuhafı hâlâ seni seviyorum.

AĞIL

Güzelim gözünü çıkarıp veriyor gözucuyla
Dilini damağını söküp sunuyor dişetleriyle kemirerekten
Oyuyor çentiyor hiçlenişini ve teşekkür ediyor
“Bişey değil” dediklerini duyuyorum.

Şu sinsi çukurda hangi sis solusun hangi pusuda
Bir sırtlanın ahretliği elbet köpekçe ulur
Kan buğusu tütüyor biyerlerden
Kadın değil kız değil, hiç erkek; bir dümdüz gidiyor
Gerip gerip kırışi bir kördöğüşü ok koyveriyorlar döşüne
Gel de zıvanadan çıkma
En kuduz itleri pıspışlıyorlar koynuna, bil
Tutup bu kez çürük-çarık ciğerini veriyor
Ya da kum-taş-çamur çıkını safra kesesini
Yine o can teşekkürler ve “bişey değil”.

Bu ağılda ben mi sen mi o mu yarım
Gündüzleri baygın mıyım ne
Kaç gecedir uyuyamıyorum.

KÛFÎ

Kûfî bir kırk yıl mı ne geçti aradan
N'o yine mi gideceksin
Daha gelmeden

CİVARINA

Şu deniz tipisi İstanbul'cuğa bakıyorum da,
Ne ağlayasım geliyor, ne gülesim;
Nesim geliyor aklıma!

Nesim civarına bir yahudi.
Gözleri?
Gözleri mözleri yok.
Dişkökleri, yüpyüreği ve de kemikleri?
Yok a canım..

Nesim yok ki!

Şu dinsiz imansız İstanbul'cuğa bakıyorum da;
Acaba son sevdiğim ilk gelecek mi?

SEKİŞLER

Yiv kükredi torna çınladı öttü mü divan
Baygın tuzakların son kıpraşmasıdır ol şıpsevdi haziran

Ta Banaz'dan gelen cömert sofraya bu mu kul sırtında
İster beni ister seni ister gülü an

Hep seni seveceğimi mi sandın sen yokken hep
Anın var ya anın hani şu kabuk tutmuş hatıran

Şiir dediğin de ne ki bir harmanda savrulur
Sonra geceler basar ve âmâ bir çakal ulur.

Tİ

Uyanır cadıkazanları kaynar zifte salyası ve akaraktan
Uyanır kara benekli kör yılanın yıllanmış göz çapakları
Avaz avazlığın tıkanışında bir yılışık tokmak köse vurur
Sen ister uyan ister uyanma.

Uyanır o ağı yeşili tutkalda çağdaş içeriği acıtan yara
Uyanır bıçkın sineklerdeki yürek kalkınmasının ilklığı
Sağır kulakların dibinde bir yırtık davul gümbürder
Sen ister uyan ister uyanma.

KULAÇ

Bir kulaç daha atıversem kolyordamıyla, ağırlık yalnızlık
Bir kulaç daha, kıyı ve sen ensekökümde ıslacık
Üçüz mü doğduk, yüze yüze aşındığım şu yamyassı denizde
Hangi zırva uçabilir, Bizans öksesi balaban İstanbul'luk

Taşcatlasa bir akşam iniverir ılık çinilere
Soy-sop abantısı o farmason Ali'cikten bana ne
Nesini kırbaçlasan apansız kayganlaşır, yavan
Niçe'nin — evet — yapayalnız ağacı da var
Ve ortalık yine de zından

İsa kim ki hiç doğmadan — evet —
Musa kim ki, sepet suda daralır, boğar piçkurularını
Muhammet kim ki, incehastalığa yakalanamaz Ayşe
Ben kimim ki, şu toz kelebeğin uçuşunda ön lâcivert

Hadi bir kulaç daha — tırtıl susamaz — kurak su onun'Çin
ilil çiçeklerin pıhtı kanıyla damağını ağırlar o da
Yabanıl saksağanlar gagalasın diye göge ağu doğrarlar
Ama uurtmalarla bile elvanlaşamaz yerindibinegemiş gök

Ben skdarlıyım arkadaş, seni bilmem, Üsküdar ne gerçekten
Cılık bir yumurta kuytulugundan bin ibiksiz horoz çıkar
En komşu denizlerdeki her kulaç sesinde daha da tomurur gözleri
kurbağaların
Ve bin bir horozlar kr kurbağalar kulalar beni
Ve ben niye onlara yetişemem

Evet, dğşkenlik sığılarda yüzmesini öğrenemez ki.

ÇALGI

İçimi gıcıklayan bir çalgı var
Adı bülbülü de andırıyor zurnamsılığı ve ıslıkları da
Salına salına geçiyor kırk kilitli kapılardan
Bir yan seslenişiyle katmerinden cayar güller
İstese durdurur mu höyküren suları? a, tabii durdurur
Umarım ki yancağzında toy bir zeybek bile vardır
Ardında padişahlar paşalar

Ama namussuz mu namussuz
Hani şu en sevdiğim hürlük ezgisini
Nedense hep ben yokken çalar.

YALPA

Saatı sıvazladım aşağıya, 4'tü 3'e sızdı, alaca
Tam o da ötmezliğine bayıldığım kuşun ölüp ölüp dirildiği saat
Oysa tutmuş bir zenne balığı okşuyordum, sarhoş muydum neydim
İstanbul sarmaşığında ahmakıslatanlar yığınağı bir gece

Kişi boşbulunur; bir sipsi türedi, tefi yanıbaşında
Sanki aç-ayı oynatıyoruz dipceğizinde alçak ve zengin bir pencere-
nin
Muştalar ciletler falçatalar çekilmişken hazır tüysene be adam
Sen ki sevdalı çömez ve taşçatlasa 44 yaşında

Hesabı istemiştin madam
Madam, hesabı istemiştin ya.

ÜÇSEMELER

I

Bir akrebimsiyle yattım dün gece
Ne ağuladı ne de sarmaştı benle
İnsansılığı yok muydu ki ne

II

İstanbul'u yarıp bir başka doğaya vardım
Tabanımdaki Galata çamurunu silke silke
Anılar çökerttiğinde az daha kalayazdım

III

Bir masmavi kızılıcık tüneşir gözbebeklerimde
Masmavi
Oysa masmavi ne kızılıcık ne gözbebeği ne

IV

Duruverdim gücüzüntüsü sahanlığında
Bir aşna "hayrola" dese gamyemeyecektim
Tüyesim geldi o yitik hızın cascavlaklığında

V

Kımıltı mı
Durağının düşü o
Koyvermemecesine küt kalabalığı

VI

Kalakalan hep o ikindi içleri
Gerçek sevgilimsen önce elimi bırak
Ve pirinççil bir sayrılıktır beriberi

VII

Sen dediğim kuştüyüsün püf'üme bağlı
Sen dediğim dineldiğim kaskatı toprak
Bir uçsun ki bitimi hiç olmayacak

DÖRTSEMELER

I

Bir yastığa baş koduk taştan topraktan
Aman gelecek günler uyutma bizi
Sabahleyin ille de ırgala o denizi
Apal gözüküversin şöyle uzaktan

II

Uçar yoz kuşları eskipüskülüğün bidaha dönmemecesine
Ak çekirgeler kemirir ol karanlık buğdayı
Günlerden hangi cuma aylardan ne temmuz ayı
Kimler erişsin erişemesin Türkiye gecesine

III

O tutunduğum insancıl dal kurudu
Belki de duttu ağaç ya da geviş getiren ardıc
Belki de dedemcil kir-pas çıkınıydı hiç
Tıkız sulara abanıyorum ben nice kirpiler kurdu

IV

Geleceklere sevi tüter gencecikliğin yırtık bacasından
Bir çiloğlan belkilenir elinde soyunuk şimşir çomak
Ve bir hiçkız'la elele koşuşurlar acabasında
O deli bacanın ürküsüz tütüşüne cabadan

V

Bozluğu buruntulu ama bocurgatında birileri var
İçin için esen uzanık rüzgârlara
Adını siz koyun soyut cumhuriyetlerin gayrı
Hödükler allaseniz n'olursunuz dangalaklar

KOPUK

Su koptu, düşüverdim;
Toprağın kucağına mı? diyeceksiniz;
Hayır, göğün başucuna.

ÇİSENTİ

Yağmur ne çiseliyor, etme eyleme, tepemizde tipi tentesi
Yoksa sulusepken miydi, buz tuttu ortalık ve işte haphaziran
— Cana yetti miydi kuşlar şakırcasına her şeyi kırar insan —
Çer-çöpte bir yaz sesi var, bibakıma kış-kıyamet seslenişleri
İkindiydi diyelim, hiç işitilmedik ezanlarıyla bir yatsı
Ah budandı can masallar, kırıldı o güzellemeler
Bir ot dikesi geliyor kişinin, gül sulama yasaklarına inat
Bir diken yolası geliyor, belki ceviz iriliğinde dolu inecek
Yağmur çiseliyor, kar mı ne yağacak şu dümdüz hazirana
At kışıyor yularsız, hani nalı yelesi, hani gözbebeklerindeki yaz
Ama yağınur boyna çiseliyor, işte yalan dediğim bu
Zından menekşelerde benettim-senetme'lik
Kömürleşmiş sevilerde küle sığınık bir sapsarı köz
Zakkumlarda o cayışıklığın sereserpe acı kokusu
Bir al kısarak kışıyor taysız ve niye

Cimcime ağlak oğlan özadını yadsıdı mıydı
Eh, yağmurcağız çiselemez de n'eyler
Birileri çıkıp türküleştirirler ille de bunu
Başkaları da sökün edip, a yavuklum mavi diye tutturur.
Ve de — hoşgörün — hep o çisil çisil yağmur

Ve temmuz geldi gelecek diye bir söylenti var
Ve temmuz apansız gelivercek bumbuz

Hele bir gözatın yalnızlığınıza
Gece yağıyor güpegündüz.

SARKIŞ

Bir mosmor ev sarkar çardaktaki asmadan üzüm üzüm
Yalın duvarın tuğla penceresinden bakıyorum
Boynun gözün ve perşembeler upuzun
Bir arasokak damlar pirinci delikdeşik musluktan
Telde kuşlar denize uzakçalığın sesinde bir sessiz adam
Canyakan kel şiirler ve mayasılı bir vatan
Bir pösteki kent döşenir göğze zor
Leş kımıltılara özenişi fındık kabuğuna sığar
Hep ordaorda'lığımıza yokluğumla — ekmekçarpsın — gülesim
geliyor

YAPAYALNIZ KALABALIK

Kıskıvrak karanlıkta öylesine kir yalabık var ki
Ve kıraç deniz kuytularında bin bir otun yosun fitili

Pıtrak gibi muzlarda poyraz kemiriği mumyalanır
Ve yarısı dişlenmiş çürük bir ahladın o piç çekirdeği

Kıpraşan noktacıkların hiç bitişemezliği bu
Ve sofı sofı kürklerde kendi görünmez tilki

Saymakla tükenmez incecik sabahlara sızası gökler
Ah o yumruk masmaviye veryansın sığamıyor ki

Biri ölüyor belki yörük belki çingene yiğidi
Ve oluktan boşanırcasına insan akıyor çağ ağıdı

ÇİLİNGİR

Kim kitledi bu kapıyı, içerde gecegündüz'lerim var;
Şiltem, mangalımı, yıllar yılı belki sevdiğim;
Mintanım, donum, sarı çiçeğim ve kuluçka kanaryalar...
Sofaya daracak bir merdivenden çıkılırdı, şimdi belki de duvar;
Pancuru da öldürmüşlerdir güz rengini yırtta yırtta;
— Canı çok sıkılıyordu rüzgârsızlıktan, pancuru da —
Önce çingırağı bozmuşlar.

Kitlemekle kalmamışlar ki, peşpeşe üç payanda ve burgu;
Zamklı çivi çakmışlar hırçın menteşelere;
O bal dök yala sundurmayı kubura çevirmişlerdir;
Saçaktı, oluktu, pervazdı... tümünü sıpıtmışlar zaten;
Hani o ilkyaz günbatımlarında öten bekâr kurbağa?

Sökün şu cıvataları, oğlum, ingilizanahtarı nerde?
Cimcirik somunları, kanırın tornavidayla, daha kanırın!
Ayıp mı, kime ayıp?
Kırın omuzlayıp;
İçerde ben varım.

UYAKÇA

Ortalığın ağarma vakti, o nerede geceledi bilinmez
Güzün kışa döndüğü hangi yazda incelendi bilinmez

Çayır-çimen döşenir yalaz yalaz Türkeli'ne sözde
Bir gizli bahçıvandır o, adı-kendi bilinmez

Sözdür kıpraşan deşen kişi belleğini yavuzca
Övle bir yamyassı dil ki bu, dedim-dedi bilinmez

Niye içer; sevi der, gidi özlem, gidi şey
Rakı-makı sızmadıkça som yürekten tortu bilinmez

Yüzyıllar geri mi döndük aman ne iy'ettik
Eksioğlueksi bilinmedikçe gerçek artı bilinmez

Yol-yordam şaşırana ovadır uçurumlar
Bir usta el çizmedikçe uslu harta bilinmez.

CIVALI ZAR

İpliği iğneye geçirirken terliyor, g n ısıyor doğada
Terleyecek ki o saçma-sapan boz s k k iyi dikilsin
Yabanıla g l açılıyor kan-ter içinde, g l elbette zor
Usla yürek tez bitiyor, s k k üzülmesin bidaha
Ve o canca fı kın ille de tutsun

Sonra bir de bakıyorsun...

ZURNA

Aman; amanın zil-zurna sesi, bana bir dişi bulun
Ve de hiç çaktırmadan sulayın şu kupkuru havuzu

Aman o, bir atana düdüğü, ikindiye daha erkence kılın
Ben ta anadan doğma bilemedim namazı

Aman o, aman kesmece karpuzların hideğilse tekini alın
Tekirdağ'dan Diyarıbekir'den gelmiyor bazı

Aman o, Emirgn'da çay kaynattık nargilesiz margilesiz
Bu soldasıfır ayrılıklar belki de en kavuşuk gezi

İstanbul'un sisine boşver zurna, amanın bu ne ağ hızı
Upuzun bir zil-zurna ve de ses kıpkırmızı.

DOĞA DOĞA

Kör akçılı aydınlığa itelediklerinde,
Elbet gözü kamaşır;
Elbet bambaşkalaşır,
İnsan kanı sığırın iliklerinde.

ÜTÜ

Çan çaladurur, kimi mi uyandıracak?
Belki de karıncalanmış bir çingırağı ancak...

Doğayı kınamak da boynumuza borç, çünkü bize çemkirir;
Diyelim yüzümdeki yırtmaçlar pençe pençe bir kedi tekir.

Gök çöktüğünde yatalak bir doğamsı gördüm;
Sırtüstüydü çatlak nar, yüzükoyundu mürdüm.

Silkinir kir kumundan, ön kapı sahanlığında deniz;
Oysa çöpçöllük bu, silkinmese n'olur allasınız...

Düslere çöreklenen sevi, kılıcını kına komaz ki hiç;
Peşinde çakmaktaşı, fitil ve kav; az ötesinde hınç!

Evet, sen benim hovardalığımda kerpiçe ektiğim ak çim;
Ama ben tam 44 yıldır hiçbir eve gitmeyeceğim.

İlkten menekşeler, acı papatyalar mı gevişti ki ağzında;
Eller donakaldı bir ölü avucun salt kemik ayazında.

Son solukta kişinin dili damağına dolaşmış;
Şiirler demeyelim, yazık, sözler bundan aşınmış.

ÇENGELLİ İĞNE

Şu yaz buğulu üzüm elbette doğuştan varız
Şaraba rakıya yatkınlığına hiç yeminli
Çırılçıplak ve yapayalnız.

A hey zomzom sıcaklarının isilikli bamteli
Sonrası posa çekirdek çöp ilen sıra
Tüm üzümler üzümler hep üzümler mi
İnsanlar da bir gece gocuğuna bürünük
Zıvanadan çıka çıka hiçkimsesiz.

BENCİLEYİN

Şu uyanıverdiğim akçıl sabah
Bir erken gelincik gibi
Ak-eflatun koncalı ebegümeci
Sanki yüzgeç yüzgece alabalıklar
Sanki kanat kanada ak turna sürüleri
İlkyaz bulutlarının gelin etekleri çalpara
Sanki köy köy düğün-dernekler
Çalgı-çağnaklar

Ama sen olmasan hiçbirisi.

TUĞRA

Osmanlı tuğralı güneş daha da eskir tanyeli mıncıkladıkça
Kanatları kırık-dökük gurbet kumrusu olur hıçkıramaz
Çamurlaşırsa bir alaca su, kişnek değilse yelesi atın, sis basar orta-
lığı

Bir ağulu ot bulamacına dönüşür gece turuncuları o gizli ormanda
Kinli kan

Şakası yok gün-güneş bu, düşleri sığ mı olurmuş, a yalancacık
Dadaloğlu'nun da gelini damadı yoktu, torunu işte
Ol çinidir Selçukileri binyıl kan-kardeş kılan, yaa
Çırılçıplak bir doru tay üstünde kılpiranga kızılçengi
Karacaoğlan'dır gelen

Nerde küf tuğralı bir güneş batsa Türkiye değildir o debelenen.

SEVİ KUŞU

Kimsesiz bir su taşır kanat tuluğunda, ince
Sonra ucun ucun bir deli çağanın onca ötüşü

Boşlukta eşindikçe yeniverir tutsaklığını, hiç
Avlanılmaz gök kurgusunda, sisler puslar bulutlar içi
Fiskelese uçar o yaş ökse, o geviş yuva
Böler kendincecik uykusunu uzadı mıydı düş

Güz yeli yoldukça teleğini sarmaşık yazlar gelir, türkü
Gelişir yapayalnız dilcağzında
Uça döne uça döne
Aşınır o gökyokuş

Hani şu a canım evsiz-barksız sevik kuş

YALAN

Gölden çıktığımda bir akşam semiriyordu
Sevindim kabataslak
Kurulanışım değer miydi sensiz geceye
Uzanıverdim dikenlere ıpslak.

Uyandığımda bir ayışığı çılgılığı
Sen sen olsan da gencecik sabahlasak
Şu yaştalığa tırmanmak sevi sevi
Ölmek mi? çok erken ve de yasak.

İnsan katı gerçeği niye söylememeli?

TURGUT II.

Turgut'un yepyeni bir oğlu var, hiç görmediğim ağ'babasına benzi-
yor

Saçları sararmadan kıvrıcık, denmiş ki tıpkı teyzesi, oysa teyzesi
yok

Besbelli eşeğe de binecek bu ve okuldan kaçacak

Yahu, Tomris, adı ne?

Hani Fuzûlî'nin adı Memet'miş de

Ama bu oğlancık niye alabildiğine kendi

Hey gidi, dün elele ilk yürüdük, insanoğlu tökezliyor

Bir yan yan baktı ki bana, sanki amcası falan değilim

Kuka oynamak isteyen yeğen bu, güvercintaklağı'na da var

Semirik kedileri tırmalıyor uzaktan kucağına alıp

Ve — elbet şimdilik güzel — şiir miir bilmiyor

Ha, ortalığı devşiren buğu maviye de boşveriyor cingibi

Tuttum kaygan kulakmemesini, kaçın kur'ası o

Cayar mı hiç çocukluktan; kaydıraklardan sekseklerden geçmiş

Sanki kırk yıl mapuslarda ölüp ölüp dirilmişçesine

Taa, tepelerde bir rengârenk uçurtmaya dikti gözlerini.

SABUNKÖPÜĞÜ

Dumanı üstünde pis kahkahaları
Kötürümüm, duyamaz oldum
Belki de öldüm
Elbet soracağım günün birinde, gün yarı

Bir dağbaşım kıvranır gizlerinde
Döşü-bağrı vıyl vıyl kurt
Ben ipsizin biriydim, gül'düm labadalarca
Ve sanki sonsuz yaşamalar vardı ezberimde

Kimdi o beni çiğneyen diş, tüküren avurt
En sencil sevimi acımsı bulan
Yok ayazlarda üşüyüp bütün bir yaz kimi bekledim
Hiçmihiç düşünmeden bomboş yarını

Bilen kim, kimdi öpen o buruk hayalarımı
E kız, e kancık kız, eh oğlan
İstanbul'un en çürük çınarına tırmanıp kanatsız kuşlarının
Günola yeniden doğarım mı?

ÇİMDİK

Her kışın böcekler daha yatkın sinirli
Her kuş daha bir alçacık göklere vargın
Hani tutup da sönüsönüveren ökse yalazlı reçinelikler
Apansız bir dost çimdiğince acıtmasız ve diri

Nerde o Türkçe Mecnun nerde o sevi
Miniminnacıkları okşarcasına babacan
Günsüz gecesiz o Anadolu bekleşmeler süresi
Nerde o en uslu delişmenlikler
Hele dur, erdemi çıdamın daha bitmedi

Kimi kaskatı güller elbette yalan
Kimi düş gülleri elbet gerçektir
Kimi kar tanecikleri hemeninden buğu
Kimi kar taneleri eridikçe kirlenir

Birbir anlatayım da dinle
Unut sağırlığını o külçe sağırlığını unut
Ve bil ki cankulağıyla
Dinleyen çimdiklenir.

DOLANIK

Dolandığım doğada bir alabildiğine kuş
Soyut pençelerini al suya banıyordu
O ürkünce koşup baktım Metin'lik işte
Balıklar balıklara öyle abanıyordu.

KIZOĞLANKIZ

Niye o kekemeliği peydahlamış, bakın dili dönmüyor...
Bişeylere borçlu bu; gün yarın ama bu hep düne düne!
Azıdişsizliği ağrıyor geceyarıları ve sapsarı.
Ben doğal diyor, dün de akşamı ettik diyor, bomboş.
Bir ınmeli halası varmış, acı biber turşusu kurarmış;
Bir de amca, Salacak'tan duyulan öksürüklü nağraları.
Dünlerden nice bugünde, yani bir kanı-kaynar'ın buna eğildiğinde;
Diyor ki, çılgınca sevdim onu, bin bir gün — bin bir gece!
E, hâlâ bekârmış da, daha beklesin miymiş, eee...

EĞE

Öylesine törpü bir yel esiyor ki
Diken ısır çiçek ısımaz
Sıvazlar katranlığını o çağ bozuntusu
Sımsıcak donar kan ılmaz
Hani şu yontuk doğa diyor ki
Gerçekten varoluşun dirsek doğrultusu
Düşman uyur su uyumaz.

SEVİ

Sevi göçüp gitti miydi
Gökyüzü apansız tüyer tepemizden
Akağan o candaş hızlı su durur
Savurur bir yetim rüzgâr kendini köruçurumlara
Ağaçtı böcekti taşı kumdu balıktı
Varını yoğunu bir hiçliğe vurur

Ortalık insanca kudurur
Sevi göçüp gitti miydi.

KASIK

Gün ışırcasına cama vuruyor geceleyin, ordan yansıyor sokağa
Deli saçlarım gözlerim kamaşıyor
Düşümdeki ışığı püflüyorum, gidi doğaseverlik
Ve kasıklarımına apansız bir hayın tekme!

Susadıkça damlıyor öyle ıslıl ıslıl ki, öyle saydam
Dahası da damıtılmış su damacaneleri tıpalanıyor bana
Kucaklanmaz karpuzu atıyorsun o buz saydamlığa kütte dek yarı-
lıyor
Ve kasıklarımına apansız bir hayın tekme!

Sabahtan beri acıkığa peynir-ekmek seçimi mi olurmuş
Oysa dolmalar helvalarla döşenmiş bir yasak sini
Sıcacık gül çorbasına kaşık sallıyorum ilkten
Ve kasıklarımına apansız bir hayın tekme!

ÇOCUKLAR

A sen masmavi çocuk
Gözlerin son gökyüzü boncuk boncuk

A sen sapsarı papatya çocuk
Verem misin sıtma mısın azıcık

A sen yemyeşil çayır-çimen çocuk
Ama muştun öte baharlara kaldı ancak

A sen tupturuncu çocuk
Böyle erken nereye cıscııldak

A sen morun da mosmoru çocuk
Niye öksüz ve yetimsin bacakkadarcık

A sen pespembe çocuk
Sakın kirlenme sonra sular kararacak

A sen boz'umsu çocuk
Usun dümdüz de yüreciğin kıvırcık

A sen kil-kerpiç kökenli çocuk
Güpgür sabahlara pençe pençe kabarcık

A sen niye alev alev a çocuk
Yalazın elbet sana da yansıyacak.

KESKİ

Komşu sundurmaya güz damlıyor erken
İğdiş umutların kanı kurudu kuruyacak
Bir sıska omuz bende, asılı nacak
Elif'lerin nisanını budamaya giderken
Cin gibi Elif'lere oldum olası yâr
Gözümü hiç kırpmadım dün sabah ancak
Sonsuz sevilerin sonu şimdi n'olacak
Ulu pencerelerde yaz ağlıyor.

KULP

Nedense hiç uyuyamadım dün gece
O kemirgen sakızı tükürdüm de nice
Canattığım kızı bıkıverdim dürülü konca
Bir çomak yontuyordum yoktu ki ucu
Şu kulpsuz ibrik niye delik a hacı
İstanbul'sa istanbul
Van'sa vandı.

Yengeni nasıl evde yoksun da amca.

ALÇAK YAĞMUR

Ardımdan sesleniyorlar — şom kunduz ısıǵı —
Batma emi
Ne kurşunlanmış mantarını ne de başıbozuk bir gemi
Toynakları kül eşeliyor çıǵlık çıǵlıǵalar
Sakın ha batma emi

Ardımdan sesleniyorlar — o bunak dede sesi —
Gitme emi
Bakınız şuracıkta bağdaş kurmuşum bağdaşım yeni
Bir elimde tamtakır azık öbüründe diri çıkın gür
Ve ve ve gitme sen emi

Ah şu köz köz yaşanmışlığın küllü tandırı
Ve üstüne çömeldikçe apışan alçak bir yağmur.

KAŞAĞI

Ölümün eli kulağında
Ama yaşamanın da

Dün bir ala yokuşu çıktığımda
Hababam - debabam Türkiye yaşıyordu

Saat durdu kuş öldü kavanozdaki balık da
Ne bileyim kedi sıska sıska tırmaşıyordu

Sonra ilkyaz gelir gibi oldu acayip
E peki o kış ölekleri niye tepiniyordu

Diyeceğim vardık mıydı nisan-mayıs ayına
Senle ben ve senle ben hep mi hep yaşıyordu

Yani ortalık kaynaşırken
Düpedüz kaşınıyordu.

SAYRI DOĞA

Su kel

Kepkel yamaçlardaki o çiftkenesetli yoz keçi
Kemirdi pırnalların koltukaltındaki köpekmemelerini
Sonra uyuz çiringa balıklarına saldılar onu ya
Dönegeldiğinde salt yavan iskeletti

Gök mayasıl

Mayasıllı süngerin ibiğinde diş diş kefeği
Yedidüvel aşınığı damağında bir saçkıran bulut tadı
O körbarsağa gayrı karakabarcık bir kerpeten yaraşır
Şu hınzırcacık nasır yıllaryılı hiçliğini nasıl becerdi

Yer kurdeşen

Kurdeşene yakın otta bir de çiçekbozuğu örümcek ağı
Çünkü tez ağarır insansızlıktaki çatlak kıl
İnanın tüm bunlar ne bir incehastalık nefesdarlığı değil
Ancak basurlu düşlere sığan bir yılancık kırağı

Hava kankıran

Kankıranın öldürgenliğı de elbet tartışılır bir âlem
Oysa zampara yelin satlıcanlığı da esirikli bir ılımcık
Hadi koyver ayışığını sen nerdesin be güzelim
Çapaçul ikindi peşkirinde ah sivilceli kızamık

Biz

Biz de kim

Kötürüm ak yarasaları tavlarken bile azbuçuk kabakulak

SAKINCASIZ

Bir kuştüyüne değip de berelenmeden
Bir güz yelinde örselenmeden hiç
Çayırın acıyeşillerine uğramaksızın
Hırpalanmadan günışığında
Papatya kokularıyla ırgalanmadan
Sen yine orda mısın demeden
Sen hâlâ
Sen hâlâ gel demeden
Geliyorum ben sana.

VE

Ulu bir pencere
Körelmiş denize bakıyor
Ocaksılığı cız ede ede
Çıkıntısında al sardunyalır
Türkiye al al
Çağ al al

Ve deniz hâlâ kömkör

KIRBAÇ

Ezansız namazlarda unutulmuş a toy ninem,
Biliyorsun doğrusu bu, yalan bile söylesem.

Nice çocukluğum bir meşin yoksunluk kırbacından ürperdi;
Ne ki o kıvırcık meşinde bir doğa kokusu vardı...
Der ki, tırmanıp bacaklarına üşenme de adımla kendini;
Savrul denize ama yüz, ama boğul;
Der ki, özünü avuçlayış telörgü gibi batsın ellerine...

Yok a canım, size söylüyorum;
Ne ninesi?

KAVŞAK

İkimize varmam için en kestirme yolun kavşağı bu
Haydin kuşlukvakti kopacak kıyametin
Haydin gözbebeklerinde çapak besleyenler
Meymenetsiz kakavanlar haydin
Çitler çalılar kuyu kuyu hendekler
Ve piçkurusu bin bir diken

Sen sızıyor boyna içerimden
Fiskelediğim her damlacıkta çilyavrusu denizler
Bu çim sevi ancak bir ağıt ölüşle biter
Niye mi, dinle, daha erken
Niye mi, bir seviden paldır-küldür gelen değilim ben
Ama kırkyıldır senli seviye giden

DEĞE

Ben gözlerimi biçirpıda
Senden çekip çıkaramam
Tez varamam
Ellerin çok kuytuda

Kazıdım düşümle bir tortu kabuğu
İşte oracıkta al çekirdek
Amanın Türkiye mi bu, bu ne toyluk
Bu

Soy atların kasıklarında hem şimdileri
Bir çirkef ustura mı gezinir, niçin
Ben bu yatay sabahları diklemek'çin
Silkiniyorum cimcirik geceleri

Doğanın ne suçu var
Kimdi o apansız kılçık
Hayıncığım hele bekle azıcık
Eylülde bir sonbahar

Ben seni öldüm öleli
Yatalak hiçlikleriz
Niyesiz belkisiz acabasız
O kör damla şaşı suya değeli

Dönelim, gözlerimi şıpınışı
Senden söküp alamam küçük
Kim bulmuş ki bir avuççuk
O yumruk gibi sapa kişnişi

Ki n'ettim
Tanrı bile bizi öldüremedi
Ha, tanrı kim mi
Şimdi bişey söyleyecektim.

ÜRKÜ

Bölüşülür bir dişi ürkü donuk ispermeçet mumunda
İğdişler kaçamak ısılarda, ön ayazda kök erkekler
Ve tirtir elcağızların o üşentili kaçamak kurgusunda
Gevşer pısar paslanır mıymıntı zemberekler

Kimin yoluk bir uzunhavası varsa ve
O bilir o yorumlar nicelmiş yalnızlıkları
Ko cascavlak sırıtsın büzülsün donansın ürpertilerle
Onca sonyaz türküsü ya bu, hem de nasıl, hem sapsarı

Anadan doğmamış gözler, huryaaa... büyür
Bir döngeri arkış başlar buralara karakışlar çökünce
Kimi bir Robensonluğa varır kimisi yolda ölür
Onulmazlığın Kafdağı öyküsü bu, yani hayvancıl günce.

KEPEK

Saman öpü bir çınarın gölgesindeyiz
Yanıbaşırda ölürken sevdiğim o kız
Boz gökten niye şimdi bembeyaz
Bir düş unu düşüyor

Çöl oralardan öte gidemedik salı
Yufka ayrılarla saframızı bastırdık deli
Geri rahvanırnda ön akşam tülü
Düş unu üşüşüyor

KOŞMA

İncecik bir boz taya binmişiz, tay deli
Dörtalayız sözde rahvan
Bağa bağçaya hiç gözetmadan
Kâh yeşile mora, kâh maviye çalıyor tayın yelesi

İkimiz şu bürümcük örtüde nakışsız falan
Hadi n'olursun bu taycık ikimizindi
Yoo... yemin etme, o kuşkusuz evcillikler
Vallahi de yalan billahi de yalan.

ADI NE

Eşeledikçe dibe batıyor hınzır
Battıkça bir lağım-kuyu
Niçin ille de benim genzime kaçıyor
O kalabalığın bilinmedik kokusu

Denizi menizi yok ama balık balık tütüyor
Sanki paşababam mirası şu, tırnağım değse kerpiç çamur
Bir ortak çınçınımız var sanıyordum ilkten, toyluk işte
Güpgüneş saçaklarda ah o hiç dinmeyen yağmur

Bikoşu cehennemindibine gidiyorum bir
Usuma takılı ya, hey, dönüp geliyorum
Öldürüver, cezanı da çek diyeceksiniz
İşte bu dizin onun'çindir ki boşuboşuna yarım.

BEŞİBİRLİK

Yazın sevinin ve umudun bittiği yerde
Akşamları suya inen o güz sabahları
Bir horlamayla kurur mu ki

Şimdi kişniş ve rakı

Ama pancurları bağıma açık
Kar çıplaklığında ama memesiz
Ama bir bildiğim var benim de

Gayrı üzüm razakı

Işıldar öncesinde mor ziftin
Sonra belki zeytuni
Sonra ille de zından

Ne ki haşlanmış hep o yumurta akı

İnsanoğlu hiç böyle uğurlanır mı
İnsan ölümlerden ölüm beğenir de
İnsanoğlu bibakıma şiir-ekmek karışımı

Elvermez ki o kör çakı

Sarmaşdolaşlığında hiç ısı arama
Her kibrit çakışta — kime ne — şişinir tel
Buz boşuna

Ve yankı.

ZİR NİK

Ev bomboştu
Ne havlıcan ne anı ne de eşik
Hiçkimsesiz o sese aralandı gözlerim
Kulaklarını çınsızlığın güvenliğine alıştı
Belki ölü damda bir gebe vaşak

Yoğa tırmanışıyla kimdi şu hırsızmerdiveninde yatan
Deli Dumrul kolsuzluğu sol böğründe kavuşuk
İkirciklendiğimi sezen bir eski koşuk
Yitik ayaklarının ucuna basaraktan
Yaklaştı yaklaştı gidegide yaklaştı

KUNT

Kekre bir düşse eğer özgürlüğün bamteli
Kaskatı gerçeğe dönüşen düş de yok demek

Uçarı suyun tüm kanadı düşünselse hiç
Kör uykulardan uyanıverir kesilmiş tırnak

Ama Keloğlan düşlerine dalmışsa orman
Ağacın çenesinde elbet bir köse bıyık

KOMŞU

Ölgün sırmaya döktü gözyaşlarını
İpil ipil bir yağmur ışığında
Ne buldu ne yitirdi ki o kör âşığında
Belki bir tomar baldıran belki de anı

Oysa o da ölüverecek bir kedi yavrusu muydu
Yumuk tırnaksızlığından da yine bambaşka
Şu keşke sözcüğü hiç kullanılmasaydı keşke
İnsanoğlunun tek güvencesi bu muydu

Sonra çat-kapı gelip şöyle bir kaykıldı
Ortaşekerli kahve sunduk öksürüverince
Cıgaralar içiyormuş inceden ince
İlk ikindi namazını bir masmavi boncukta kıldı

Sonra iki beş tavla oynadık ben yenildim
Yatası geldi birden ve hiç örtüsüz uyudu
Her esmerceliği mi kiri andırıyordu
Hanıma dedim ki sen de uyusana dedim

Gizlice tarttım gözlerini topukları çok ağır
Zeytini çatalsız yiyişi takıldı kaldı usuma
Güz? ne güzü? bal gibi zamparaydı ama
O çilekeş battal gülümserliği olmasa eğer

Dışardan seslendiler

Kimi arıyorsunuz?

Uzak komşuymuş meğer.

DOĞACIL

I

Ak kuş
Kaçarcasına geliyor
Bir kötü yelin canhavlinde
Canı canından uğramış.

II

Ot kımıldar solcan uyanınca
Çiçekleşir kimi böcekler
Ne otta ne böcekte yaşarım ben
Geberip gidiverince.

III

Bir doygunluk senden kalan
Etim kemiğim sökülmüş gibi
Kumları yosunları bilmem a
Şu balıklar su içer mi?

IV

Bir gözüm var kocaman
Kocamanlaştıkça daha da sana bakan
Suysa su topraksa toprak gökse gök
O buluttaki is elbet bizim bacadan.

V

Yakapaça yaşama itelenen çocuk
Sırtını sıvazlıyor işte
Sonra sütsüyor ilk dişinde menevişler
Vah zavalıcık.

HUY

Ben bu bcr çiçeği biyerden tanıyorum
Ama ne, çıtkırıldım kafeslere sığmaz deli kuşlar gibiydi
Bir en uca tırmanıyordu hiç umasız
Bir akırdiken'den eliyordu kendini
Yumru kökeniyle ve dişsiz tırnaksız
Yani hiyoktan ksz bir kördüğüm çocuğu
Halk halk kokan o dş style
Sızdıka emziriyordu

O iek Şimdileyin bu mu? demek yanlış yaşadım
Obur koğuklardaki börtü-böceği semirtmişim meğer
rediler, önce tırtıl sonra kelebek sonra bir yapay güzel
Serpilip, kirişlerini gerip kondular apak filizlere

Sensizlikle olağan zor yaşam yağmasında
Saçlarını bile okşayamadığım o kel gökyüzü
Çiriş kokulu bir acemi zamparalıktır geçmiş özlemi
Kimi kel peremleri elele dizdize taramak
Kimi boğun havalarda sinsi sinsi esnemek
Gelecek bnlğmzn işte en arsız

Huyum kurusun

Huyum kurudu.

HAZİRANIMSİ

De, bir kırlangıç alacası bile göremedim
O kamçı gibi İstanbul tünelerinde
Hiçkimse çağırmasa da hep kalktım gittim
Temmuzların ağustosların sapasına belki de
Delikanlı ıslığımda sabahlar anadandoğma
Sonra ürperip bir iğnelifiçi güz yağmurunda
Nerelerde kaldı şu canım hazirancık, de.

PİCAMA

Geceye kuşandığım picamanın omuz hizasında
— Eh şimdi n'eyleseک yaz —
Bir dişlek iş kokusu aşka bambaşka
Kızılcaık çizgili ve öte yanı boz

Altı ürperik üstü ona eş
Yavaşça soyundum sular uyurken
Sonra kalktım geceyarısına kala az
Didik didik ettim didik didik ben

Güneş de doğuverdi bekâr ve ayyaş.

PIHTI

Kör kuyular çıkırığındaki o zırlı zincir
Çamur-çakıldaklığı mı çeker insan boşunallığına
Şap mı tuz mu şarap mı kum mu bilemem ama
Duru çirkinler fingatarken busbulanık güzel sancır

Ela güvercinlerin esmer yumurtladıkları çağanda
Belirgin bir atmaca darı dalına konuverir sarışın
Kambur gagasını bilir bityeniği arpalarda
Buğday kılçığındaki yarıncıl keskilere karşı

Kabadayı akşamlar iniminde taa Türkiye'ye gittik
Orda sabahladık yontu geceyi
Ne güldük ne ağladık sanki öyle zordu ki
Uyku düzlüklerinde çukur çukur düşlerle yattık.

YAAA

Sen gittin ya yine
Şimdi İstanbul'un kuşlar gibi pırpır göğüne
Yarın o salkım-saçak denizine vah vah
O ikimizlik güzelliklerin tümüne öbürgün
Bir şapşal gurbet çöreklenir elbet

Ne özlemi düpedüz kana ekmek doğramak bu
Hadi oğlum hadi tosunum hadi Metin
Sıkıysa sabret.

ISLIK

Yeltenir çoğu bağnaz kişi
El-ayak değmemişliklere
Oysa oracıklara çoktan öküşmüştür
Bir bulanık bir sunturlu sevi

Yani kuşuar-kervangeer’lerde
O kurnaz gök tırmalar seni
Bildiğin mi sandığın mı hiçlik
Dur hele az ilerde

Eve dönebildiğim gecelerde
Niye yoksun ya da niye yarım
Eh ben de bir çılgın ıslığa uyup
Yeniden sokağa ıkıyorum.

ŞEY

Sokağa çıktığımda
Saçım sakalım ağarıyor
Eve döndüğümde

Üsküdar'a gittiğimde
Ki yoklar
Son vapurla geçtiğimde

Bir sinek konar karpuz dilimine
Evet mektup Merzifon'dan
İncire bin sinek kalkar

Şimdi doğdum doğalı turna görmemiştim
Sular kararıyor zincirsiz deli
Bir yığın hindicik kümesi belki de

Yosunlara sandal ilk sektiğinde
Ben birini seviyorum elbet ilk
Kumsallar ilk Şile'ye işlediğinde

Ölesiye dövüştük
Hınçkırarak
Amma da seviştik ha

O şey
Bir yakamoz
Şey o.

BÖBÜR

Çuvaldızın iğneden küçüldüğü hayvan yaygarasında
Nice çentikli mızraklar çuvallara sığıveriyor
Ağustos alçaklığının yanpiri kanatlarında mışılmişillara
Bi dirhem altın belki de en somut büyü

Görmedim, Kudüs'te mi ne bir KUR'AN varmış
Benim delik-deşik ceplerimde belki de üç CIGARA

Zıpır ha? evet, her hoşnutta bir delişmenlik vardır
Ha, zıpzıpırız, kırmaşırız; evet, yüzdeyüz üç cıgara

Hürüz hürüz hürüz dedim ya
Kıraçlara maviboncuk sel yağıyoruz
Tohumuz yahu
Enüst ve yavan incecikler biz
Zındandelen balıklarının kart solungaçlarıyız
Ve şimdi, ne şimdisi, sabahtan beri
Rakı içiyoruz

Sağduyuyla ve hiç mezesiz.

AÇI

Bir drtke Şey türedi hiçbir açısında yoğuz
Kesip biiyoruz o hiliğı, eldevar hiçlik
Bu ne biçim paravanalı matematik
İki kez iki drt ederken beşinci boynuz

Göğü bile damıtamıyorlar, hep sulusepken
Akağalar yeniden palazlanamaz şu son snepelikte
Kepenksiz gecelerimdir alabildiğıine yıldızlar ağan
Ve gz bence ela, az kıvırcık, sonsuz piler doğarken

Öyle ya, vay anasını, o iğdem laciverdinde
Damat tıraşlı ölüm
şaşakalır kıpkıl örgüsünde erguvanım
Ovaya yaz iner kabataslak, işte o kuşu dinle

Ve bak göreceksiniz..

ÖLESİYE

I

Ben ilkten öldüm müydü
Şu sensiz buğday da gelir ardımdan
Çapaçul ve cascavlak

II

Ölüm acıkadursun
Çiğ bir yaşam
Şiir közünde pişer

III

Varoluş gücü yitti miydi
Hey gidi
Ölmek kadar yaşanması ne var

IV

Ölüm
Ölümden sonra başlar
Kılların tırnakların uzaması bitince
Kemirgenlerin başı göğşe erince
Ölüm

V

Kimse kimseyi öldüremez
Ortaklaşa can eskir tümü

VI

Hürlük adına biri uzar
Gözü dili yontuk gibi
Tabanı şu balçığa gömülü
Ama usuyla yüreğiyle dipdiri
Nesi ölü bu

VII

Sensiz bir güzellikte
Ölüm ve bataklık başabaş
İkisi de alaca kınanmaz

VIII

Ölüm şimdi en loş bulut
Pasaklı kuyularda
Deşik variller kulpsuz kovalar için
Lehimli kazanlar teneşirler çıka

IX

Kimi ölümler abuk-sabuktur
Sanki öleceğiz tez dirile dirile

X

Yaşamak başka bir yaşamayı getirir ille
Ölüp gitmek hiçbir şeyi
Bir su solar belki
Bir gül akıp gider belki de

XI

Sen hiç olmasan da ben bu'luğa varım
Bir ışın süzgecindeki al gölgemde
Kıpırdar durur şu ham sevi
Ölesiye öldüresiye

XII

Bak, ölümü ilk kez andım
Senli yaşamamıştım da niye

TÜRKÜ ÖLÜŞ

Sen sızıyor içerimden
Avuçladığım her sevi damlacığında
İkimize varmam için en kestirme yolun kavşağı bu
Haydin ikindi ağuları tulumba ramazanların
Haydin gözbebeklerinde çapak besleyenler
En meymenetsizler haydin
Çitler çalılar kuyu kuyu hendekler
Sarı yellere çöken
Yalınayak denizler

Bu sevi ancak bir türkü ölüşle biter
Niye mi? dinle, daha erken
Bir seviden gelme değilim ben
Ama yıllardır seviden seviye giden.

OCAK

Tan alaca-bulacalığında acıkıverişler
Dişiye aşa güneşe
Kişi boğulsa da bir kaşık acı suda
Hadımlaşsa da koynunda kızcılığın
Gececil ev altlarında gölgelense de
Yaşamında hep kızgın bir maşa işler
Onulmaz anılarla oh pişe pişe.

HINÇ

Uzun bir canhavli yürür cançekişmezliğimize
Niyesi de şu diyelim: hınç bize, sevi bize...
Kimsecikler bulamaz ki sakladığım denizi.

YUMUŞAK G

Şu yabanıl hergeleler var ya;
— hergele, yabanıl at anlamındadır zaten —
Diyeceğim, dündüyse bir güzelim taya bindim;
Ne koşum, ne gem, dizgin, yular, üzengi, eğer de ne?
Hergele koşuntusunun kıtlığına kıran mı girdi; afallamaktır işim.

At nemize? diyeceksiniz;
At-mat değil ki söz konusu ettiğim, çağ şimdilerinde;
İnsanoğlu basbayağ.

Yumuşak G'yi — uyakça ola — ilk Dıranas değerlendirmişti;
O çoğumuzun pek sevdiği yapayalnız şiirinde.

B

Nermin'e, Sevim'e, Suna'ya

Tel tel helvam güzü de kel kıldılar; — perçemlerini ben tarardım
uyuduğunda —
Hıncır damadı, dedeç hırsız sanıp gelini taşa sardılar;
Oysa düşler kımıl kımıldı ela göz yumuğunda

Deniz çırılçıplakken, — o hiç giyindi mi ki —
Sen.
(tüh, en sonda okunaydı bu dize)
Ve askerlik hep sil/yeni baştan.

Yıpranan çiçekliğinin hiçmihiç sekmez tozuyla,
Nisan şamatası mıydı, niçin öyle yavaşça indin;
Ola ki örselendin, silkindin;
Çıkıverişlerinde epey hızlıca mıydı şu yok merdiven?

Yine kumkumaydı buralar; — sora sora dilcağzımda tüy bitti —
Antika iş, o kimsecikler göçüp de gitmiş meğer...
Neler miydi — hünsa çarşılarda — arayıp arattığını?
(eğer suçsa, anısanmasın diye, bağrıaçık yazıyorum)
Küçümen devetabanlarıydı.

(anıt sevemem, barışıklık bu ya)
Saza söz katmak ise, hamiyetlerin, müzeyyenlerin işiydi.

Tüm cumalar niye perşembeci değildir, hiç çarşambalandınız mı?
Türkiye'ciliğimiz niçin gerneşiyor?
Kapı tıktıkçılığı da n'ola, sordunuz mu şu kırışık boğumlara?
Öleyise yaşarken, can çekişirliğimize kulak kabarttınız mı hiç?

Değil ki/mi,
Şiir sorulmaz.

Kunt, arı/duru, berk
Kırlangıç ibiğinde rüzgâr izi
Tek, ağırca, dik
Kini bomboş
Us közü, yürek tınazı, hız
Diş diş, yoğun
Pençe kök gibisine
İrikıym, çağ dirisi
Kıldan ince/kılıçtan keskin
Gez-göz-arpacık
Kıvılcımlar kördüğümü ve tetik
Tan tipisi
Ak kan
Çil çil, ilkyazlar gümeci, kuşul
Koçanımsı da, dikenliçiti andıran
Okkalı, silme onur, kundak kokusu
Dikkafalı bir keçiyolunda
Da.

Öbür adı da şiir gövdesi.

Odun yarar, lağım kazarmış herif, tövbe yarabbim;
Bakarsın, insan alır koynuna, ruhsuz et de yer bu dürzü;
Oysa paraşolumun tente saçakları sim bürümcük, — ah kalbim —
Kükremiş nar şerbetimin küfü bilem yavru/ağzı.

Yanıyor;
Kokusunu da, ısınısını da duyuyorum;
Umudan öte kalıncacık;
Genzimi yakıyor.
Sektim güvercinlerin sekban güzelliğine...
Ninemin işlediği gül kaçamakları mı şimdi,
Gülücük çisentiler mi,
Güleç düşü mü kişioğlunun?
Duman dumana, is is,
Yanıyor.

Hâlâ mı duymadınız?
Ortalığı bürüdü.

Kan gövdeyi götürürken, sızgısız uzar onur
Tırnağı. Gömütlerde belki bir dağ/başı özeti...
Köroğlu Ali'nin terkisinde Karac'oğlan Ali'nin atı;
Piç şiirin marsığı mı? işte şu çağ/dışı kömür...

Ğ

Sabahattin Kudret Aksal'a

Yeni adresim şöyle: Çocuksuz tek ev — İSTANBUL Çukurbostan

Bağ/bağça Ali Şir Nevaî'den yolma sözcük gülleri,
Kırpışan göz yelkenlerini andırır bu çağanda...
Kuş follukları gördüm yangıneri Çırağan'da;
Gizemleri Hasan'ık ve Şiir'ce gülücükleri...

Bamtellerindeki ezgi, mırıldanışı haykırırsa eğer —
Bir Dede Korkut memeyi sağlar tohumgaçlığımıza...
Ne kukumavdır, ne sinsi tısdır çilyavruluğunun özü;
Tüyer daraltıdan o can bolluğu, öbür insana sığar!

Güm-güm vuruyor oğul yalnızlığım;
Gün/güneş, ayışığı güm-güm!
Horozlanan sokaksa sokak sesi;
Elenmiş kum döşeğı bir saat tepemde;
Yağmurlardan ne ertesi?
Tutsaklığımın tokmaksızlığı güm-güm!
Doğup-büyüme'nin teri kulunçlu avucumda;
Karışlanası alnıyla bir/hoş "kırksekizlik"liğim;
Çöl pencerem kokusuna dört yapraklı yonca sisi;
İlk ve sonsun sen, vinç kalıbımı bastığım için;
Karaciğer yağı ve anasonluca hışım...

Uyanakalmışım.

Çapraz olan şiir mi? Huy mu dönemeçlidir?
Kırk dokuz ne, elli ne; vah katmerli dolambaç..
Özgür tutsaklıklara hınçlanamıyoruz hiç;
Şimdilik kaç kişiyiz, kaçımız yitti bildir?

İster sıpıt bir yana bu dokuyu, ister ölç;
Doğacan kuşanmada ölü giyit cana dar!

Davulzurna menevişli pelvan gök,
Aynalı tellikavak,
Nakış nakışa salkımsöğütler,
Başucumuzda meleyen bir masal kuzu,
Yok/yoksul kınalı mutluluk,
Yakamoz yıllardaki buram buram şiir ses,
Dipdiri dedecil anı,
O horoz/düşü anacan kız,
Nice gözpınarımızda umut döğüşü,
Kuş kanadında şarap sulağı, rakıda telek,
Candaşlığı köpürten kapı/komşu bir deniz,
İsterizoğluisteriz;
Sanki kan/tere batmış bir Türkiye türküsü...

Öyle değil mi, reis?

K

Demirtaş Ceyhun'a

Türkiye yüklü gemiler,
Kapı/dışarı çıkamaz;
Bin çatallı tek boynuz;
Türkiye yüklü gemiler...

Gemilerin Anadolu yükü...
Kimin içinde cız?
Öyleyse kel/kurdeşen, aç/susuz,
Gemilerin Anadolu yükü...

Sustunuz?

Bun özlemler, suskunca oynak bir kaşıkhavasıdır, dedim miydi,
Ayrarı kabarıyor pusu kavuşmaların ve hırçınlaşıyor sonyaz;
Kişi, dosdoğru yalanları söyler de, yalancacıktan yaşayamaz;
Bunu, irkilmeler ekseninde soramazdım, öyle değil mi?

M

Uğur Hacıhanefioğlu'ya

Kalın bir gecede,
— ama gerçekten kalın bir gecede —
Yolunuz düşmese de,
Gidip görün bayramları;

İnce elek geceler tek besinim.

Odama bir darağacı geldiğinde,
Kimseninim.

Bizim çıkmaz sokakta camkırığı bir ahşap ev var;
Doğudan yanı fabrikalar, batısında bismillah; — külahtan
gocuk —

Halı cumhuriyetten, kilim cumhuriyete kadar,
Son Deli Dumrul'un som yüreciğı mi şu palazlanan yazıcık?

Guguğı ko duruversin, — yapaysılığı dürten cücük —
O kimselerin zembereksiz saatıysa gayrı puf/minder.

O

İlhan Berk'e

Tepincim İstanbul'a
Kalde-Elâm-Asûr eteklerinden şol

Sözcükleri serdim önüme
Usumu yüreğimi de
Seni de mi

Bukalemun dingil ve muşambalı tellak
Buğrak (o kımkısa sessizlik)

Ne muşmula

Burma/bıyık candarmalar,
Önünü kesiverdi bir övünçsüz ayının;
(suç yalın)
O gece yarısına binik candarmalar...

Suçsa suç, şuymuş meğer:
Avurdunda ahladın boz çekirdeğini saklarken,
Akça/pakça bir de sakız çiğnenir miymiş?
Üstelik körkandil, dul ve bekâr!

*Askerliğimi piyadede yaptığım yıllar yılı,
Bingöl'le Elazığ'ı, Muş'u görüvermiştim hemen;
Şiir-miir okuyordum, — huy — öbür elimde tüfek;
Bir ayı yavrusunu kucaklayıverdim elinden...*

Yaz demez/kış demez,
Sabahcan irkilirim;
Devşirip katladığım örtü de ne?
Gün yayvandır, gece dürüm...
(İt siğmez ortalıkta bin bir yalak)
Yorgan/döşeksiz, kuşkulu oburluğum,
Kaburgalar içeriği içkicil benek,
Ve işin tuhafı (yinekeş yine)
Martta mı ne, hep 1927 doğumluyum.

Sağol, madam, mum istemez;
Önümü görüyorum.

Düze dolanık dağların kıkırdağında dirhem sinir yok;
Tünek hiç, karga kümeslerinde..
İçiniçin'liğimizi alaşağı ediyor yoz karanlık,
Bir av bitimi, çayıra serilmiş papatya seslerinde...

Çümçürüklüğe hışırca bitişen o uçsuz halat;
Tatlı anahtarların uymadığı bir ekşi kilit...

Kedi kaydırağı zıvana kiremitleri,
Ekledim birbirine;
Ne oynaş tül!

Yaşamlar sulağı...
Sars öp kov donat duy yetiş sev dürt sarıl;
O ol!

Usta kalfa çırak ne de elulağı;
Özsuyu nasırlı gül!

Sevi vurgunu bir çağ geçti ha? Birazdan geliyorum;
Yaln'ayak/baş'kabak bir adam, sırtında zıbın gocuk...
Dudullu'ya ineyazdım, kıyısız bir salapuryadan;
Temmuz leylakları gibi sendeliyorum...

Gide gide, — hey gidi Üsküdar'cık —
Yol yalnızlaşıyor, ince yapıyaz ve yoruluyorum...
Ne ki, II. Ahmet Çeşmesi'nde kavşak ayrımı;
İnişe tırmanıyorum — gülme —, inat bu değil mi?
Gözdağlarını — olur a — yanlış yorumluyorum...

Usum gevredikçe, gevşiyor büyüteç urum;
Ko, üstlenip beni, kendi yerine ko...
Kemirgen kelepçe mi, altınbilezik mi o?
Bak, — gülümseme — boşbulunuyorum...

T

Suzan Uztan'a

Ben o kumral ölümü itelerken esmerliğimle,
Sen niye apansız sapsarışın?

U

Fethi Savaşçı'ya

Kanı doğramalı;
Ama nereye?
Gece ışığına mı,
Gün karanlığına mı?

Anavatan'a şimdi geldim de...

İnce elenip/sık dokunan o hantal çuval,
Bana — kenevirce — gelişlerimi sızlattı...
Kayık delgin,
Su sımsıkı.

Sonracığıma, Pan diye bir keçi/oğlan hıçkırığı,
Dalımıza binip, çalçeneliğin yengisini anlattı...

Nah anlattı!

Kişi payına düşen ne, şu deniz yumağından;
Bir tuz ipliğı mi, örgü-örgü kulaç mı su yağından?

Y

Arif Damar'a

Siperde bir erim ve kaç öğündür sancaksızım;
Kafa/kol yontukluğum, pusatlar ölçeğinde...
Çamur-altın kargaşasının mantar çiçeğinde,
Şusuz/busuz'luklarımla varoğluvar'ım!

Çar çur balıkları,
Yemden önce zokayı kemirir;
Yazık mı,
Değil mi?

“Olmasına olduk” bezeli dağ/taş çulları,
Neyi, niçin mi giyindiriyor?
— Üstüme varmayın, cırılçıplağım —
(gitgideliğimizin av borusu üflüyor)
Hey, tanrısızlığın Tanrı kulları...

SOLUNGAÇ

Neler mi var şu akşamüstüde?

Göçmence çotuk çalılarının zorlayıp uçladığı o Monifaşya burnunu döner dönmez, bir eşekimbatıyla gözgöze geleceksiniz; almış başını, Dardağan adacıklarına doğru gidiyor; peşinde yelkovankuşları, körmihaller... Uzakta cehennemin dibindeki tahtaboşların penceremsiliğinde bir mıymıntı ışık; biliyorum, siz bu boz söyleyişi can kulağıyla dinlemeyeceksiniz ya, yine de Baki, hani şu kılcal damarları sakallaşmış Baki, Niçe'nin o yapayalnız ağacının altına çöreklenmiş, bir civanının "ulan" bekliyor. Karşıda, Pendik kaytarmasında, bir gök hacamatı duman; kötürüm denizin çolak parmağını yiye-yiye, Baki'nin içi kurumuş gayrı bu akşamcıl inde bir şiir kokusu falan sezemiyor; üç adım ötesindeki denizsıçanları heyheyli, kirpi buruşukluğunda böcekler. (Baki be, neydi o geçen yılki zından delen akını; dibi kevgir kovayı iki karış derine saldın mıydı, amma da doluşuyordu mübarekleri... Gülemiyor.) Kınalı'nın insan/sakırga yontuğu göçüklerinde ara ki bulasın kozalaklı pityalines barınaklarını... Oysa, nasıl da dallanıp budaklanırdı deniz kestaneleri şuracıkta; şimdiyse, cimcime bir kuş merdivenini bile

çökertmişler; aycıl bir muştı/ışın bile yoktur, çapaklı sevecenliği kotarırcasına bir çakıl iniltisi bile yoktur; lor kokulu kumsal labadaları bile tüyüp gitmiştir; sandalın halayını hangi ıssız ezgiye palamarlayacaksın! Sen de dallanıp budaklanırsın işte... Apansız, “Forozu kestik!” diyecektir Hasan Reis. Oğullarından en ortancası, suya değil de, tezeklere uzanıkça bir Anadolu kökeninde çile nakışlıyor epeydir; pelvanca kızı hâlâ memesiz. Yasemin ağızlıksız cıgarasında öksürük tohumları ha çatladı/ha çatlayacak. Ve Hasan Reis, dışavuruk lazlığında kalkanca dehlenen bir şaşvatos gibi yavan/çiğnek kılçıklar, köpüren kılçıklar, kaypak yamyassılığın güldestesi kılçık dizeler yumağı. Tamtakırlığınızdan silkinip, şöyle bir düş/gözü atacaksınız yanpiri çavallalara: Silme sinagrit, dülger.. Vay canına! Boşbulunmuşluğunuza inat, Sedef’in taşocakları kesiminden, Ligor’un — hani tüm Ada milletinin Horoz diye bellediği çamyarması, yüreciği fındık kabuğuna sığan Ligor’un — uğultusu gürleyiverecek..

*ananız bekler
heyallah
bacınız bekler
heyallah
karınız bekler
heyallah
asılın yahu
heyallah
azıcık kaldı
heyallah*

Ne türküdür o be; sizin ağır/aksak semaîlerinize, acem tangolarınıza değişmem billahi! Ne ki, Baki’nin faltaşı gözleğinde yamrı/yumru deniz fenerlerini andıran bir pırpırlık; dinamit lokumunun kırbaç fitiline dürttün müydü çakmak

fişkırığını, sandalın tabanı nasıl da ırgalanacak; göğeserpilememiş yıldızlar türeyiverecek yosunlar kaçamağı kum lapasında, pul-pul; afallamış lapinaları, gümüşleri, yavrucuk mezgimleri bir çırpıda kepçeleyiverecekler Sina'yla Selâhattin; amanı bilir misin Feylesof Tanaş, kendini can havliyle dışa savurma da, görüver avanaklığın kalıbı dinlendirişini! Yüzmeyi bir öğrenebilseydim, dalar, avuçlardım o ödü patlak kıraçaları... Alttan alta büyücek yaşıyorlar, soğan/ekmeksizliğimize; alnıma bir çizgi daha ekleniyor... Kış palazlanmadan, buraları doğa/toplum tutsakları gibisine ha babam arşınlayacağız. Güz uçurumunun nar tanelerini bin bir kılan örgüsü bu. Yaa... Rafadan güvercin yumurtası tadındadır kırtipil mercanların folluğu... Eğer buraya şubatleyin gelerseniz, civarınalar tozu dumana katarken, bir ak yamalı yelken bezine bürünüp, tıfıl orkinoslar, kaplan postlu/dört dikenli dıragonları, hapı yutan kılıcın nazlı-nazlı şişişini gözetlerken... Kara/sarı, al benekli minakoplar, koçan gibi kefalleri ileryalardan ayrı koyun; o sinsicesiz ağulu iskorpitler, taş tutkunu isperkalar, dişice kırıtkan kupesler, bulbulyanın kokusunu kabarık genzinde seziverince tebdili şaşan karagözler... Bandura koyuna girer/girmez, onca kızılıcak kıllı, kart çağanozların taraklara abandığı görülür. Karavidesler, tırtıl kabuklu, silmece öğürtken aynalar, göbeği sedef kakmalı pinalar. İyisi mi, buraları her ikindi kolaçan etmeli; hemen ardından da, daha-daha ötelere, haritasız denizlere gitmek: Litrinoslar, kokineler, lipsoslar iç içe, diş dişeyken; peşlerinde azgırak gibi zitanalar... (Ulan, Baki ne adamsın be!) Kötü/su'yu içtikçe, zifir bıyıkları dikene keser Baki'nin; bir köpekbalığı piçinin oyuntuya sindirdiği kana susamışlığını dehliyemez; o naylon gözlü istavritlerin, aterinaların, çinakopların, köstekbükenlerin korkudan donlarına etmişliğini dindirecek, loğusalaşamayacak bir kör/loşluğa sıpıtıverir ikinci lokumu... Kavi yürekli delikanlının biriydim o zamanlar; hâlâ da öyleyimdir ya. Beklemeler aydınlığında kan ışıyor. Debreşen yara anaçsa, elbet eli öpülür. Kıyıya baştankara

ettiğimizde, bir yakamoz doruk; çukurca mı şimdilik?
Ölümü çimdikliyesim... Şahdamarıma ola ki bir karınca tü-
nemıştır; diş/çürüklüğünde buğdayca bir beşik kırıntısı...

Sevi?

Sevi mevi yok.

RÜZGÂR EKMEK

GÜZÜL

Serçeler dışa taşı, sonracığıma bir nakış hızı;
En güzlerde olsa da, insanoğlu özlüyor güzü.

SAVUT

Yiv çoktan karıncalanmış,
Tetik pas.
Cascavlak kundağında ağ/örümcek;
Kötü meşin kayışı da koptu-kopacak;
Kurşun yatağı amma da ırgalanmış;
Mumya namlu acab nasılına dirilecek?
Süngüsü de mi ne düşmüş bunun?
Üstelik bi/atımlık fişeği yok;
Dipçikse, odunluğa yuvarlanıyor;
Neyin nesiymiş o sünger kabza?

Ama şu yarıncıl omzumuz var ya;
Bu tüfek besbelli yaşayacak.

SOLUK

İti bağladılar ağaca,
Ağacı bana bağladılar,
Beni yağmura;
Ve soluyuşumuzu yere çaldılar.

Çözdük, kopardık o kırnap zincirleri;
Soluk/soluğa it, ağaç, yağmur ve ben...

Çoğu şiirlerimiz şimdilik yarı;
Bir kerpiç solunum var.
— aman hele şu ara —
Amanın düşmesin aykırı...

HOŞUNA

Kapıyı vurup çıkarıyorum, dirimcil, öpük, sapa...
Tek azığım, sen düşümün tezce dönüşü.
İlk yol ayrımındaki kilitsiz güneşi,
Ayışığı kılıverdi o saklı konuğum kapı.

Çin/karanfilleri? yoo... burası dağ-bayır;
Ertelenmiş haşarılığımı geçiyor — için için sızıntı —;
Utku güzelliğin hınçla bezenmiş bir dipsiz kındı;
Yolculuk dönüşü andırıyor, sen neye yorarsan yor!

UYKULUK

Uyanıyorum ki;
Cırlak bir papağan,
Kir/pas kabuklu mayıs doğraması,
Örümcekler salıncağı alçak tüfekler,
Bodrumca bir dam,
Boram-boram ekmek odunları,
Bir bunak türkü;
Tek besinim,
Ölüm tütsüsü...

İçimi yumuyorum.

MIH

Ne kez yola koyulsam,
Bir çıt/kırıldım çığlık kesiyor önümü;
Oysa peşimden seğirtenler kuduz.

Nasıl unutturum arpanın toprağa tutunuşunu?
Bizcil şuralar hep düz/ayak.

Konuğum, sofraya da çöksem — olur a —;
Önceğzimde bakır/çalığı huysuz;
Açaçınalığı yeğleyişim yine mi niye?

Ben ki ömrübillah at görmemiş bir nalbant.

TAŞ TAŞTI

Kunt mihcığımı sökebilene,
Eh, mihı da söktün, sağolasın! denir mi şu
Güzelim yahu güz günlerinde?

Baksanıza ikindilere, hâlâ yaz.

Epeydik, bizimkilere gitmiştim;
Eniştem, üvey dayım, gökkuşağım, eltisi;
Tırtıllı kuyu suyu, aşağıdakiler, vesaire...
Haa, bir de çift/kenesetli saka kuşumsuluğu;
Tüm kemiklerim kıkırdaklaşıyordu az daha...
Merdivenlere serili leş ışırganları çiğneyiverdim;
Ama yine de sinirime dokundu o palazlanmış kuğu.

Verin ağlamlara, verin ağlamlara, daha da gözyaşı verin!

HÖRGÜÇ

Gün battı/batacaktı, delik-deşik gök saçağı üstümde;
Sansarca boran değil, sanki ayışığından tuz yağacaktı..
Acaba kocamışlığın hani şu delirgin evcillik vakti;
Sıçradım, boş bir masa buldum, köküne çaldım kibriti;
Ta çocukluğumdan bumburuşuk o kaytansız topaç ütümde...

KASNAK

Öylesine gergefi andırıyordu ki
Tığ dedim, işleği benden önce
İplik dedim, iğе yol/yordam doladılar
Örgü dedim, gözlerindeki upuzun gece
Düşlerim nerdeydi uykudan ağır;

Ana-avrat mıdır nedir öyle güzel ki
Arandım durdum.

ÇİNKO HOROZ

Çifte çıfıtların kumkuma tenekesi,
Osmanlı çer/çöpünün yaldızı kazınık çerçevesiyle yüklü...
Ben seni sevdikçe lodosa dönen ey poyraz gülü,
Dış kofluklarımda çürük/çarık ekmek lekesi...

Ve senin sağlı-sollu nasırında, tüh, lohusa alı.

ALACA

Sencil bulutlar geçerken üstümüzden,
O ıssız çağanda gecelerden, gündüzden;
Daha mı çok seviyordum belki bu yüzden..

Dinle;
Kum yüklü bir balık suyu emziriyordu,
Zındana boyalı kuşlar göğü kemiriyordu;
Seni anla!

Yokluğın hem yoruyordu,
Hem yanıbaşında, hem ta gpgzden.

TELEK

Gökkuşağı bulandığında,
Çengi çizgiler kaskatılaşır;
Ölüsünü ürküttüğün kuş elbet uçamaz;
Ne ki onun kuyruğundaki zift karasına,
Azıcık daha beyaz...

Aç, acıkmaz.

YOĞUNA

Git;
Ağırdır insanda et.

(yitmiş bir şiire ek)

Kimler o papatya falının açılışındaydı;
Dün akşam? — ah, dündü akşam —
Neler andırırcasına bir zıpkına tünendi;
Açlığı eme eme doyunlaştık, adı yok;
Acaba uyandığımızda kaçtı gericil saat?

Yedikulelerin kuzguncuğunda;
BEN,
BİZ anlamına şimdilik.

GÖZ

Çoktan edinilmiş bir gök denizinde,
Bulut buluta sallar karaya vuruyor;
O boz yayıntı hâlâ mı kımıldıyor,
Kıskıvrak yokuşların çağ çağ düzünde?

Aşınmaz ağıtların dobra gizinde,
Biri yekinmiş, “merhaba biziz” diyor;
A be cancağzım, Türkeli de öyle istiyor;
Ama hiç duyulmadık yankı sözler ozanda.

HÖYKÜRÜK

Ala çalınca yaz tökezliyor
Gün bataraktan, bürünük otlar, yol-iz öğüre öğüre
Tamtakır bir bulut boşa soluyor, uçurum hiçil
Dirsekteki çipil kavşaktan toyluğunuza sapıyorsunuz
De kel ağam çiçeklere kaç balyoz
Sütü kesik incirler börtmüş gök yalağında
Kavruk suların dönernecindeki yel famfakir
Kopuk göle vurunca mı sönecek ayışığı
Ve kel ağam şimdi buralar nere

Dağlara pek kalmayın
Yokuş yukarı o da cıgara.

YAZIN

İlkyazlar üşüşkenliği,
Kış/kıyamet kor mu ki;
Eğirilmiş mut iplikleri,
Çilelenmez, örülmez...

Gecikmeleri kınıyor bu yaz;
Bir kemik - bir deri.

Yaşam?
(ne abartılıyor allasınız)
Zor mu ki!

KAYGANA

Kaçtır söylüyorum sana,
Bu basamak kayıcı...
İlkel yumağın fitilli ucu,
Tana geceler püskürttü yine!

Eli/kulağında bir deprem,
Horozlanır buğusu;
O saydam gergefin hanımığnesi
Belki bir kavram.

Sıkı tutunsana!

ACABALAŞTIRAMADIKLARIMIZDAN

Dünyaya bidaha geldiğimde,
(gölmekten katılır insan)
Yine bunu yaşıycam.

Sokakla cam.

AĞUSTOS DA GİDİVERDİ

Evet o da;
Kurulanmış sarmaşık safran tüyleriyle,
Ayışığına çalan kokusuyla hızlanıp,
Ödlek seviler kurgusu piç muştularıyla;
Evet, o da...

Gidiverdi;
Seyrek saçını, sakalını yolaraktan,
Boşuna umut sırtlamaksızın,
Miyop gözlerimizin içine baka baka,
Gidiverdi...

Ama dul teyzelerimiz hep söylerdi...

TIRMİK

Kötü bir gününde insanın,
Sokak yağlı kum yığınları...
Geçenlerde okudum da kimi anıları,
Hiçbir şey yaşanmamıştı, inanın.

Küçümen bir anı vardı yalnız,
Mırnavın tırmaladığı yerde...
Sen kimdin ve ben ki nerde;
Çokcana bir aylandız?

ŞU

Leylak budağı sapanımın gergisi zar/meşin;
Güzin, Nur, Tahir, Nuşin kardeşim...
Geç/git öğünlerimde kavruk çiçekler aşım;
Yalnızca açlığım mı, tokluğum da ivecen!

Gevelemeyin, nedir bu küllenik iz?
Bağrıma bastığım günaydın'lar da moloz...
Yoksa — yoksa — yine sayrı mı Oğuz?
Kocamışlığın çocukça kırantasıdır o can!

Birileri vardı, çöktü karanlık, çukur/cenabet;
Kılı kırk yaran eşeleme, senden tiksiniyorum, yit!
“Yaratan yanılmaz!”mış, bu kime öğüt;
Hiç kavuşamadık ki, belki kurnazdı amcam?

Yinelerin yinesinde yinecen öksürük...
Savaşı öyle bilirdik, barış da bombok!
Adım Metin'di benim, kuş hüthüttü, bit yavşak
Ve gömütler mızrağı acun!

GÖMÜ

Toprağa gömülü şu gök,
Hangi kuşa basamaklaşsın?
Dalsız, gagasız, soytarı saksağanların,
Bu çapaçulluğu bize çok...
Nice sözcükler mi yarı/yarıya?
Eh, uçarı sözler şimdilik yarım.

HEY KARANFİLLİ

Ne ninem öldü doğrusu ne dedem
Karıma söylesem şimdi gücenir
İnsanın canı olmaz mı acır
Kar atıştırıyordu geceden

Boldu da o pıyırım gömleği giydim
Sonra da pekâlâ usandım
Kedi
Öyle ya pinpirik hınzır
Kolayca suçlanamaz
İskeleye bakıyordu penceremizleri

Bırakın gayrı oynaşım yoktur
Kızım ve annemleyiz
Sopadan geçmekse — oğlum, merhaba! —
Onu da geçiverdik yapayalnız

Çulha işi bu kadife değil
Bende ruh yok ruhta dilim
Yoksa saksıya sığmak mı zorun
Çocuk olma be karanfil

Gözönündeydi yıllar yılı
Saatin kurgusunda oyalanmış olamaz
Cancağız canımı hiç görmediydi
Şiir/miir çeyreği duralamıştı biraz

Yitirmek için deli olmalı
O kapkara karanfili.

GÖN

Yukarıdan aşağı sayınca
Üç eksiğimiz yok
Aşağıdan yukarıya
Hiç eksiğimiz

Sağdan sola bakınca
Bir ela tırtıl
Soldan sağa bakınca
Soldan sağa bakınca mı

İçten dışa okuyunca
Sanskritçe bir zembil
Dıştan içe içe dıştan
Üsküdarım burkulunca

Eskimolardan kalma
Bir hülle bu
Aynaroz kasabasında
Ki gömü.

11 MART 1976

a)

“Kocamış Balıkçı”sını tasarlarken miydi HEMİNGWAY;
VAN GOGH, bir de Arles’a gitmiş ki;
Çamurca, mermerce düşünürken miydi RODIN;
GIDE, Oscar Wilde’la el/sıkıştığında;
SİNAN, Üsküdar’daki şu minik camiyi bismillah’larken;

Tam da zil/zurna’lar BEETHOVEN’i çalarken;
Tam da hani ben şu yaşadığımda...

b)

Bacasız, yelkensiz, densiz/denizsiz bir gemi
Ki, forsaları benim tek yaşama tanığımdır, sen;
Ölümün.. (ölüm Taşköprü’lü müdür) bidaha adını anıverirsem,
Yüzüme söyleyin e’mi?

HUNİ

Tökezleyişim doğa basamağından çok yukarlarda;
Göge yakın mı? değil...
Suya yakın mı?
Bilemem, önceden toprak var da...

Ay ışıltısında bir sazan kılçığımı,
Gün bitiminde bir hödük ışın sesi;
Ne ki, ikindilerim tık-tık işliyor;
Horoz diyor, rüzgâr/tavuğu; — evetçe ekmek —
Omuzunu silkiyor muştular yarاسası...

Kum mu boşuna, kuma vuran okyanus mu?
Domuzuna sevdiğim ıskartalar niçin boşuna?
Sertleşen özlemlere ömür/billah'larım da aşna;
Tepemde şu dolanan atmaca mı, tavus mu?

YA/MALAKLAR

Öyle yapalım
Önce ilkyaz ipilliğini sıptalım ortalıktan
Gül de kokuyor, başbelası, dışarı itiverin
Kukumavları mı n'apalım?
Sokağa kırır/kırıverin yumurtalarını
Lodos vurunca tazı kumsallarımıza
Tavşan yavrularını yosunluğa döşesek de olur
Açalım apışını denizanalarının
Yanık cigara basalım oralarına
Öyle yapalım
İyice yonttunuz muydu balkıyan arıları?
Az sonra katran aşılırsız sızıntı kana
Tırnağını evet
Tırnaklarını söküp atın tanyelinin
Kuzuları doğramış mıydınız kuzgunların önüne?
Güpgüzellerse tez içdiş edin çarkıfelekleri
Örümcekler şimdi dursun
Paslı makasla kırpın horozun ibiğini
Elbette çil/horozun, paslı makasla
Zevzek ayışığını suya mı gömmeli çamura mı?
Hele dağlayın yapracıklarını aslanağzının
Köküne ekelim de kibrit/suyunu, görsün kaç bucakmış
Tay da mı huysuzlanıyor? yelesinden çakıverin duvara
Gelin, bu civciv hâlâ yaşıyor
Hani taşılayacaktınız gelincikleri?
Şimdilik kuru/ayazlara ilişmeyelim, öyle yapalım
Güvercinin teleği mi? yakamozunu dehleyiverin çabucak
O kaçamak, mercanı kılçıklarından kanırıp boğun
Yetişin, filizlenmek üzere bir akça/bulut
O ekin, o soğan cücüğü burulmadı mı daha

Önce doğurgan yağmuru yatırın falakaya
Kalamışları kökten budayın, yani silip/süpürün
Pek dokunmasanız da olur kötürüm solucanlara
Kör/testere nerdeydi? oğlakları onunla kesin
Koparın çiftleşen kurbağaları
Kıpırtısı ille de dinecek hoşgeldiniz yoncaların
Yani öyle yapılsın, öyle yapın!

Sonra?

Sonrası sanrı.

BEŞİK

O yarılanmış ışıkcık ki kimsesiz,
Azıcık arı/su titreşimi yapayalnız;
Zor çiğdemliği boz'a sarmalayan aylandız;
Boşuna çınlayan kulak zarındaki hız;
Ben buna alışığım.

Ayrığa bulanmış tasa gülleri zift/beyaz;
Yumru ellerine çöl dikenleri dolamış bir tuzul kız,
Göğsünde göğün değirmilediği binbirce çiğnek sakız,
Yedek damağında bunca yavanı tadılası kılan öz;
Ben ona yanaşığım.

Deli miyim neyim? ı-ıh, usumda gürz;
Arkadaş, ben âşığım.

ÇEÇEN

Haziran, temmuz külü martsılıkla soğuyan yaz,
Ola ki bir ana/avrat çeçen sürüsüydü.
Yanıbaşımdaylığın — delirdin mi ne — bitirim çağ süsüydü;
Yalnızlık, geleceklerin dikenli çomağını hiç yonmaz.

Niye olmazmış — hele şuncacıkta — çala/kalem yalnızlık?
Küf tortu pas ve leş yapayalnız değiller mi?
Onlara siftinen çöl böbürün öğürü;
Ağaç ağacalığın soycalığı — susuverin — ormana yazık.

Bir sağın adaş dedi ki geçenlerde:
Kardeşçağzım, bırakıver yahu şu cıgarayı!
Evet, öyle yaptım, adaşımla açtım arayı;
Tutkum tütünlere değildi ki, o sineksi çeçenlerde...

Gözük!

ÜSKÜDAR'DA BİR BÖREKÇİ DÜKKÂNINDA

İnsan eğrisi bir kurgum bile yok,
Yabasız bir tarih-coğrafya tınazı.
Belki evrene örs, belki doğa ertesi;
Tümünü sıpıtıp kepenkleri çekiyorum;
Kim var orada?

Kimse yok.

Kimse yok muymuş?
Zil/zurna geceden ürküğü zaten, azıcık horoz sesi!
Gözyaşı kızlar kirpiğinde tüten bomboş şiir/miir gölgesi;
Kavşak can, dizginsiz ata binen seviler nallanır mı hiç;
Kâh geçmişimi, kâh geleceğimi dağlayan cüce;
Ardımdan tamtakır kapıcıklar kapandı, niye?
Küle kesmiş od bürüdü önümü;
Kim var orada?

Gidinin gidisi İstanbul merdiveni!

47 20 06

40 68 86

Ölünce, ölüm.

(iç kırıntısı kursak)

Sabah olursa Halûk ve erken uyanırsak,

Kalkın bize gidelim.

Rakı var mı?

Su var.

Ölüm, pürüzleri eğelenmiş pay;

Ongun kızılığımızdaki son kirli sabun...

Ölüm;

Ohoo, kaşınalı oluyor epey.

Rakı var mı?

Su var.

Ağrı küpüm çatladı, gömülü sırça gülüm;

Yine mi tuğ bulamacı mavişe?

Ölüm, şey;

Belki bir damacana, pek/pek bir şişe.

Rakı var mı?

Su var.

Tüm uygarlığın Batısal Doğu'su;
— hangi şiiri sevmiştin sen yaşarken —
Ölüm, şey;
Afallanır doğrusu.

Rakı var mı?
Su var.

At-avrat-savut bölüşümü;
Fallanmaya değmez telve...
Ölüm, şey;
Bireysel mi, toplumsal mı?

Rakı var mı?
Su/mu...

ÇİÇEKBOZUĞU

Horozcular geçiyor, çiftkavrulmuş, çopur;
İçim geçiyor, öte yıllar yorgunu...
Deniz içresi taşra, öyle bir vatan günü;
Eh, gün/ola, o da mı akşamlaşır?

“Ah Beyoğlu” karakolunun bekâr odalarında,
Tek ben miydim evli/barklı?
Sulak memeliler o çöl emziğime ekli;
Vah, taş damlıyor toprak iriliğinde!

Hangi çağanın, hangi ayındayız? diyemiyorum da;
Günleri — dededen toruna — sahi kuruyor musunuz?
Demek İNSANOĞLUYUZ’a yattı usunuz;
Çirkinliğin Ç’si yoktu ki bu yorumda.

DİNİK

İlkten kılları ağarmış bir yağmur mu ne yağdı,
Tepinik saçları yüz/tuttu sapır sapır dökülmeye;
Gün az öteye indi, koş/allahım/koş;
Sonracığıma dindi.

Sakın neydi o cıvıyan yamyassı uyandığımda?
Kırçıl eteğini hotoz kılmaya yeltenen kadıncık
Ve şu sulu/sepken dineli düşünöver azıcık;
Koyverdiğim mavi sakal benim değildi.

Gülüşümse, eskiden kalma iğreti bıyık;
— gel ben de seni öpeyim çatal yüreciğimi öpen —
Şunca yaşlarda hiç sapılmamış sokak;
Anası, babası henüz doğmamış çocuk.

BALGAM

Çağ, bir eriyik ki;
Taşcayın tüy de var tortusunda...
Kırıttık masal Pandora'nın kutusunda,
Başı öne eğik ki...

Huğ, bir yörük ki;
Yayladığı dağların kökü kazınmış...
O ufak söylentiler bir yazınmış;
Kışlak öyle büyük ki...

Çiğ, bir sarık ki;
Akca dolambacı en kara huyum...
Hangi sözlükteydi o deyim:
Tilkinin kürkü, insana börk ki...

Ağ, bir öğürük ki;
Ülke/bugün kustu-kusacak sanırsın...
Koyver tez/ayak kırsın, ko çarçabuk döksün;
Uykusuzu uyandıran cüce bir öksürük ki...

Dağ, bir kalabalık ki;
Um, elden ele katışık yasak gazete...
Pek sökemesen de, bakıver şu özete:
Şiirce eki...

Budun sağ!

TA/Tİ

Dostlarım değil, dostları hayın.

Felekçe bir denizden
Karşı tınaza vardık
Kum gibiydi gök
Sesi genizden.

Ağaçlara tırmanalım
Öylesine bir tasa var
Yumurtlamasa n'olur
Karıncalanıyor elim.

Komşu muyduk nedense
Şişede sülük yoktu
İstanbul'u kim ekti
Yağmurlar hünsa.

Sonra çivilendi topaç
Sevişmeyi severiz ya
Haşim'le Nâzım'ı... aa
Şiir de güç, çağ da güç.

Anlamla oynamayın.

GEÇİT

İncecikten bir kalıncaya geçiyorum;
Suyunuz var mı? acıktım da...
Suskunluğa atılan her adımda,
Diyorum ve dinliyorum.

Sonra çiçekler başlıyor ulumaya;
Demek ki doğa-toplum ilişkisi kördüğüm...
Elifi elifine elli yıldır gördüğüm;
Kimsenin ayakları eremiyor suya.

Döneceğim elbet, azıcık bekle;
Etten çarçabuk sıyrılmaz ki bunca sinir.
Seni özlerken de, bıkkarken de gülümsenir;
Kan/ter içinde, gözyaşıyla, emekle...

HOYRAT

Ruhu duymazlarım, hiçkimselerim
Emekleye emekleye ama
Emerek gidiyorum.

Düne bakışlarım ne çabuk yontu
Haydin kuşlar, su ağlatan testiler
Daha daha yaşam kıranta.

Diyeceğim ölçüydü yayvan
Ve hızıl dirhem dimdiğine
Ussan çözül, yüreksen devin.

Ölü altınları dehledim bir
Tükenmez saat aldım yerine
Kış/kıyamet tıklar tıklar.

Dönemin şu son göbeği
Binilmez bu gemiye
Yalnayakken çürük/çarığı.

Cıva çiriş karışımı pürtükler
Ekmekten de ufalanıyor
Öğür/Allahım/öğür.

Hem de nasıl cıvıdı
Bu sabah ilişir diye
Kopuyor gözümün ödü.

Belleğimden ürkmez elimin dini
Ne ki bozuk kalem tutuşturulursa
İmzalamam ben bunu.

BALIKÇISIZ HALİKARNAS

Denizin de, toprağın da o sekmez dini;
Göğün alt doğaya yapışan gömüsel gönü...

Boyu belli mi ki, bilinsin eni?
Bir tortusuz çukurca Akdeniz ki önü...

Geceden güne aktarılan eli fenerli kalabalık;
Kem/kümsüz kişioğlundaki o yamanamaz yırtık...

Çağlarca mı öğütülür insanın sevi unu?
Oysa günün birinde sevi de, un da anı...

Yuh sana, yüreğimizi soluyan yüreksiz sülük;
Balıkçı'sız olsa da, Halikarnas soy külünk...

De, MERHABA'sız olsa da; — yıpranmaz konu —
“Hoşçakalın, yahu, şu cânım cumartesi günü.”

NE İŞ OLSA YAPARIM

Gözümü yummadan, sabahın körüne uyanırım;
Kapısı nerde bu doğa-toplum-kişi civeleğinin,
250 gramı kaç para?
Sırtladım mıydı düşmez/kalkmaz küfeyi,
Hozat kadar, eşim Döndü'yü de severim;
İstanbul'u mu? Kanıma azıcık ekmek doğra!

Dürtsene şunu!

Dedemkorkut da öldü, ağamdır, şudur/budur;
Babamın adı Zaval'lı Ömer;
Ekmek yemekse... eski huyumdur;
Ama siz isterseniz yaşatın, istersen öldür!

Dürtsene şunu!

Ketengöynek diye bir semt var mı buralarda?
Dut pestilinin önü çok kalabalık...
Balık mı?
Hangisi balık?

Dürtsene şunu!

Eh, erken geldikti, erken gidiyoruz;
SUNU.

KOVGU

Gül dikene battı mıydı,
Deliresi gelir toprağın.

Marsığı ateşledi miydi su,
Gök uçamaz, son kuş ölene değin.

Biz mi?
Biz altalta/üstüste bir koca yığın.

GÜMEÇ

Bizim bir işimiz de iş aramak ya — tüy yaşamlar kaç karış —,
Toyluktan mıdır nedir, epeydir gözümde tütüyordu doğa;
Siğilli göğün onarıldığını duymuştum ki kulaktan kulağa;
O kez göğün de son girişlerini çatıyorlarmış.

Dün sabaha karşı esneyivermiş iskandil cıvataları,
Ko/git denizler mimarının da safrası mı kabarmış ne;
Canım şu gençliğine yazık dağı kotaralım dedimse de,
Bozuk çalmaya başladı atlıkarınca laternaları.

PUS

Kurban bir deniz damlıyor karşı harnup dalından;
Upuzun bir teneşir ki, bugünlüğüne sevemem yağmur...
Ağzıbozuk uykularda kan/tere sarındıysam da eğer;
Hep o sen miydin, örtük kapımı döşek döşek tıklayan?

Dal ışıktan ışığa yeşeriyordu, durup dinledim solumasını;
Ta akşama erdi ucu, gübresi sevecen yaz...
Oldu olacak şunu da bir söyleyebilsem yalnız:
Senden kalan o tavus anı, yani salt yaşamak esini...

TAV

Şimdi işim hangi yön
Uçsuz bucaksız ağrı
77'de akşama doğru
Ölü bir din...

Şimdiden hangi deli
Çöndü kösemen serçe
Doğa öbeklerince
Koyverin sırça gülü!

Şimdileyin hangi yular
Kökene serpin tözü
Dilimin ucunda dize
Yaşarken niye ölür?

Şimdilik hangi arı
İşte çağrışım
Ne bitmez küşüm
Gök budayan testere...

Şimdiler hangi ödül
Çetrefil kançanağı
Nice yoz bunca ağı
Gözleri ölüşen fodul.

Şimdiyse hangi yavaş
Bin bir kınında orak
Bilerek ya bilmeyerek
O da mı düş?

EN

(eşı Sivas sıpıtması İstanbul kapıcılarındanır)

İkibüklüm Havva kadın seslendi:

— Sen ordan düşen!

Oysa pek yukarlarda değildim,
Düş/müş inceliyordum alttan alta,
Sağım-solum besbeton hazırlandı...

Baldıranlığı güllük eylercesine,
Çirozdan yolma solungaçları kuşa/muşa eklercesine,
Ölü bir dişiye soluyuşumu kekelercesine;
Yani işin dalgasındaydım...

Ossaat birileri/ne gelip çattı;
Kırkyıllık dostum değil miydi şu yırtık Haşım?
(değilmiş meğer aşınadur yüreciğim)
Yeniden doğmayı falan beklercesine,
Üşen ki üşen...

ÇEYREK

Yine savsak bir sabahsa bu canım
Heyheyi ne çalparası ne yumurtalığında güzün
Ödünç bir evden bir başkasına taşınmışlığın
Tarazlanmaz kıtık yığnında

Dit babam dit daha paçavra
Yoğur ha yoğur daha da tıkız
Abansa kucaklayamıyorsun
Tüyse suyun ısınıyor
Yürek yırtmacında gelberi çiçekleri

Tümü iyi güzel de
Akşam kime iniyor
Şiir gibi değil de!

MANCINIK

Savur göğü
Maviltisi değsin yere
Kuştüyü döşeklerden
Hasırcık minderlere

Savur çağı
Kirişini ancak gere
Bu hız savsatmaz onu
Horozlanan ötelere

Savur közü
Tutuşkan yöre
Ödüncü külse kül
Savur ki birdenbire

Savur beni
Şimdiki yerim mi ne
Geldiğim yerlerden
Gittiğim yere.

UĞULTU

Güne çıktığımda,
Gece de peşimde, doğal...
Canımız ısırgan değil,
Damak memeyi emdiğinde.

Deniz görünüyor üstümüzden.

Gölgeliğin tellerinde,
Pas ürüyordu yazın...
Yahu, ben seni bilmez miyim,
Şu sapsarı günlerimde?

Arındın sütümüzden.

Yolda bulduğum bir çakı işte,
Dün bilettim;
Kâğıtla kalem de aldım,
Ne olur/ne olmaz diye...

Umut ki tümümüzden.

BIKIM

İnanın bıktım şü çalının her güz döngel vermesinden;
Ekşisinden vişnelerin ve üzümcul koruğun, neden?
Çınar gitgide çürümedi, son dedemin dayısı dikmiş olamaz;
Bıktım bıktım mı senden, a hiç bıkıntısız?

Buraları aç/ıssız, niyesi de şirndileyin yok.
Bulut buruşuverdi, sürçtü katır, zındana kesti köpüren çiçek;
Aşkolsun, ne niyesi, dümdüzlerin tepe incelenmesine?
Gün aşınıvermese, kerpiç su sağıar — o da dilimin ucundaydı ya —,
Uçuruma az kala benimsiyordum ovayı, hoş, bıkıverdim yine...

Hani şü yaşamak yaşamak dediğimiz o soyut ayna!

DÖRDÜZ

I

Yıllardır içtiğim bunca ilk yudum,
O saçma/sapan sevinçlerle esrimek..
Yoz acı, içkilerle değil de ne demek;
Niye ayılttınız, azıcık da uyutun...

II

Buracıkta üşünür mü? K o yayan/yapıldak
Sırtlarken günden geceyi, vah donayazdım.
Hoşgörüle, ben şu sustalı serüvenlerden bezdim;
Hani serin sokak çiçeklerini emziren gök?

III

Camgöz balıklarının giz pancurları inik;
İtiverdim o alacalı bulacalı el denizi.
Ben bir insanı seversem — ki eğer dişi —,
Bilin ki ne usum, ne de yüreğim çocuk.

IV

Dürtüldüğümde, — hoş, zaten uyanıktım —
Ne kumraldım, ne hürdüm; gözlerim olamaz maviş..
O çuvaldız aydınlığa kançanağı uyanış;
Ve iğneden iplik geçesi uykulara alıştım.

ADA

Uçurumlar eşiğı bir düş acıkışıdır akşam;
— Dön/dolaş yığidim — bizcilliğe çöküşür;
“Kurt ulumaz” demişti o sağır dedem...

Bir dirhem arıya bin bir çiçek üşüşür;
Kızoğlankızlığın doğal veresiyesi bu;
İlk ocaklar terlerken, son ağustoslar üşür...

Önce uykular başkaldırır — epey zor —;
Fıskın gökler, dağ filizleri yolunmasa da,
Deli kuşun kanadı uslu rüzgârı bozar...

Ben — andıçmış gibi — seni seviyorum yine de;
Anılarımda kalan, o bitkimsi yüreciğindir;
Sanki yok denizlerden kopuk bir çılgın ada...

KARA/SARI

Bir içim suydu gün, çile çıbanlarıma yakı;
Katardı önüne, o kamçı senin, bu kırbaç benim;
Ölü de ne, yeri-göğü yoklasam, cıscıbil dirim;
Gizemcil nargilemde közlere köken tömbeki.

Ama bet/beniz uçukluğu onulmaz ki sayrı şubat gevişinin;
Yüreksi düşlüğünde türeyen koruğu çekirdeksiz razakı;
Tam da şuracığındaki ısırgan dalaması öyle bir acıyordu ki,
Dişini-tırnağını o bağılığa döküp saçan kişinin.

Ciletli uçurtma kuyruğu mu, yaşam mı oyun;
Zemheri/zürafam benim, hey gidi zımpara rakı!
Şimdileyin kancık tütüm gibisine tüyüp gitmek mi?
Valla, siz siz olun, haziranları falan bekleyin...

DEĞİRMEN

Un, — biliyorsunuz — yiv kıtlığıdır
Un, namluda solugan güz
Un, tohumgaçlığın açacağına gezip tozuşu
Un, Rumeli'ye de uğradı mıydı Anadolu hiç

Un, doğa uydularını aksırtan toz
Un, bozkırların dağbaşı sorunu da olabilir
Un, ısınık bir yanıtı unul bakımdan
Un, somuna değin güzelcecik midir?

Un, — nereden baksanız unsudur ya
Soy koşul mudur un/ufaklığı?
Kaç kez uncalığın diline düşmüştür de
Öykünüklüğünü gören olmamıştır İstanbul alınalı
Kum-su komşuluğuyla yetinir çoğu dertleşir
Er-dişi melezidir ve koşağan mıdır ki?

Un için öldürmek unu
Ungunluğun çağ-dışısıdır
Un şu:
UN.

Öf/aman diye mi haykıracaksınız şimdi?
Eh, bir bakıma o da un.

NİNELERE DEDELERE ŞİİRLER

I

Zeyrek'ler beceriği Mustafendi'nin Göte'yle yaşıtlığı mı olurdu?
Horhor'daki yalvaç çınar çıtlattı da, duyuvermişim meğer...
Debelenip şürüne, siftine siftine gider
Ve sezeriz ki, udumuza eklenen o yedinci tel yine delirdi!

II

Sidik köpürür, atın da olsa, padişahın da, günlerden ciharüşem-
be;
Ringo ringo şişeler mi, pop mu, yoksa Hâfız Burhan mı bağnaz?
Kimmiş o yağlı/sicim K öroğlu, kimmiş o kılaptan Ayvaz?
Yaşasın şu kaçınıcı cumhurrasi, çünküler, belkiler ve de acaba

III

Oğlanlarımız da oğlandır ha... K âhtâne çayırında, kâfir kız!
Tez ütüleyin setremi, fesime toz konmasın, ruganları cilalayın!
İndi mi ikindi, miğdem eziliyor, Ramazan'da bugünler kaçıydı
ayın?
Hayta Pîr Sultan'a daha mı darağacı; kadife hartanın neresindeydi
Banaz?

IV

Serkildoryan'ın tuvana tramvaylara bakan akçıl kırlenti,
Niye biz geleli eflatuna çalıyor, a müsü, a madama?
Ama dosdoğru, ama yalan, döve/söve anlattırırlar adama;
Yoksa Zavallı Necdet de veremi gammazlamaya mı gitti?

V

Yoksa, camekândeki kişnişin mis gibi şamatasından mı ürktünüz?
Ayol, ne kurşun dökülüyor, ne de Patrona Halil; telve falı bu,
ayol...

Ahretliğimiz o zil/zıpıra vardıǵı'çün anadan doğma kızoğlankız;
Öyle bit/yeniği kaftanın çulâkiliğine elbette hasırdan teyel!

VI

Neydi o, karga/tulumba nağrası mıydı yürekcağzımda hop eden?
Hayırdır inşallah'la katlayıp kitledim demir/baş kepenkleri...
Dillendikçe dillenen has/soframdaki paşa pezevenkleri;
Bu sağak seğirme mi? ah, hurmalar altındaki of Cemile'den...

YAZIK

O gün yaz bastırırverdi, doğa da gıdıklıyor mu ne;
Sanki mavi tavanda kara çekirdekli bir karpuz dilimi;
Yel yoksa da ak asazlar ılık a salınıyordu yine
Ve SEN g l n  daha da ağartan söğüt ışılıtları...

Yaz, abartılmış karadutlar, ebeg mecilerdir belki de;
Ya da zina konmaz bir kuytu selam devedikenlerinde.

Kış benekli kuş yumurtalarından kanat  ırpımlar ağıyordu;
Dedim ya, arsızca yapıyaz çöküvermişti o gün...
Gecikmiş bir oğlak gibiydim, SENSİZ gözleme yorgun
Ve faltaşı gözlerimin körlüğüne kar yağıyordu.

PAPARA

Şimdi boynuza yatkın boğumlu kamış,
İlkten o biçim çim miydi ne?
Kana değdikçe turuncu,
Menekşeyi andırışıyla cin,
Cumhuriyetsiz alabildiğine...

Sustalı bir bileşim midir suyla ateş?
Duygun sağırlığımla olsa da anlarım,
Sen hiç caymaksızın kendi dilinle konuş.

ÇENE

*Öykülük bu,
Kalınca kaba.*

Bir kâğıda kurşunkalemle ne incelik
İstanbul yazıp da hecelelemek

Kişinin içini bayıltan
Ezginin dışı tıntın

Dışa değil a canım içe hacamat
Üsküdersizliğe evet

Çöküldü müydü anı ülkesine
Bomboş sanı

Yani dağarcığım hâlâ ham/halat
Us ve hazin cibilliyet

Amanın sevi akşama değin
Yitikliğiyle de doğurgan

Gerçeği dışkıllayan simyager
Kılı taşından ağır

Kabarık memlekette bir sen misin hercâi
İzdüşümü çotuklanmış iç

Hapazlar mıncıklarım neyi
Güldestem haziran ayı

Güzelle erken yatıp çisele çise
Yazlar basbayağ deli-güllabicisi

Yok-yoğun bir çiğdem delikanlılık
Belleksizliğin yunduğu yalak

Ya bunca yüreğim kütküt
Damarına basılı sanat.

KAZI

Gizleri ne ki
Böylesine ıssızlık
Yazık
Karanlığın o akı

Esirikli hangi dirim
Gitgidem çıbanlar mı
Bir turabozan gemi
Neyi tırtıklıyorum

Ekilmeden yolunan fiğ
Dünse ağı
Vuruk kuşların en küçüğü
Göçebe bir Ayasluğ

Varı-yoğu öpülesi ölü.

YAĞMA

Pürtük, yanırı/yumru
Ne yağdı, niçin yağdı, nereye yağdı;
Güller değildi, nelerdi yediveren,
Sapsarıda kim biliri?

Pusuda bir kerte,
Tülü örtük, kimcileyin;
Acınası tür,
Kalkmış bir de...

Bak sen,
Soğuksa gergincedir;
Sonra buruşur, hımhım;
Çözüğü tava dönüşür.

Peki, o ilkyazıl gocuk;
O kum iniltisi alçak denizde?
İpsiz salıncakları savdık,
Yüzdeyüz ve tektek.

Size öyle gelmesin?
(bize öyle gelmesinmiş)
Çiçekten hayvana yanlış;
Tek tanık sensin!

ISLAK SAMAN

Evet evet geçen temmuzda
Ayıklamıştım bir tutam
Göğümüz kalemlı kutum
Okur-yazar kimdi ki aramızda

Yaşamak adına bir beton bili
Gün-gece büyüyen ur
Kaça kaça vardığım yer
En cıscıbil iskele

Boz badana bende epey var
Küföl açlığım o kemküm azık
Oysa kırsal şiir dürüsü zoğ*
Ve yumruk gibi buğdaylar

* Sarmalanmış ekin.

BALIKLAMA

Bir kavanoz balığı aldım dün,
Dündü salı.
Göz perçemine ne yansıyordu bilemem; bu yaratık
Pullu, kel, çin/işi, capon/işi midir;
Nedir türk/işi'yse?
Evde afacan bir kedi var üstelik;
Evde bir telefon/kedi
— kulağının biri kırpık —
Var üstelik.

UZ

Sicim gibi bir insan yağıyordu, kanırılmış böğrüne, bulanık/boz;
İkiz sancım depreştikçe, iç kalabalığımdan devşirilmez ki, ürün;
Bak, suskunum, kül ıssızlıklara göğerişleri yine sırtladı yaz;
Benden başkasının duyamadığı o kuşsanız, hadi n'olur ötüverin...

İşte aç evrenin yeni anası, emzikli taze o, tiz/oynak borazan;
Çimdiklensin uyuntu kama, sıvansın tül tezgâhı, zembereği deş;
Az/önce miydi nisan — sütleğenler yaktı elimi —, yoksa ancak mı
gözün?
Gel çulsuz karanfilim, gül/ibik kunduzum sokul, ipinsan tuzum
koş!

SIZI

Somun ısıtır öğünü, su her yudumda ağarırmış;
Bir tokcana düş konarmış kişi açlığına;
Köse bir bezle de örtünebilirmiş çıplak;
İlkyaz yalın/ayağı, sen ki dibek yorgunusun;
Azıcık bağıma yumulup dinleniversene...

Sorması ayıp mı, yiğit, bağı/açıklığındaki o sızı ne?

KANAT

Ağır suyun kabarcığını cezaevlerinde mi ağırlıyorlar;
Ya da hangi uçarı kanadı yoluyorlar şom kuşsuzlukta?
şu çöl çöl öten küt, ağağına susuzlukta;
Valla, dededen toruna dangalak bunlar!

Böcekęe kemirdikleri mi? Bir gözün ela ısığı...
Öykü Nuh'un salapuryasında ağlaşıyorlar;
Boşverip dalın yaşamınıza... uçta ne mi var?
Dağbaşımsı bir ırmak, tepeden tırnağa sığı...

YAŞ ELLİ

Bizden geçti mi, geçmedi mi?

Ne?

Doğalı eşelenen.

Elmaşekeri mi bu;

Bak yalan,

Tat avun,

Isırıp ısırıp çiğne!

Bu yıl çok mu erken?

Ben de çok erkenim;

Erkenci bizler...

Yayca gerili,

Okca bir atımlık.

Seyreliyor,

Saç-sakal gibi değil;

Senin gibi hiç değil.

Vara vara buracık mıydı?
Demek ittiler;
Seviydi benim burcum,
Gel üleşelim.

El-göz yordamıyla,
Kötü çingirak;
N'eyler ki mi?
Kimi kez uyumuşumdur,
Avucunda bir eli...

Delirmesine delirmeyiz de;
Bu sabah çekip gitti,
Her akşam bizde.

Ana/kadın yittiğinde,
Gözleri kaymış mıydı;
Başörtüsü saçlarından?

Solcanlı sarmaşık var ya hani,
Bir de bulutlu leylek var;
İşte ikisi,
Benim Değirmendere'lerde.

Cıgara içimi yol,
Git-git bitmiyorsa;
Ya da o ayak sesini,
Başkası sansa!

Mektup yazdılar, mektup yazdık;
Telgraf çektiler, telgraf çektik;
Telefonlarla görüştük.
Yürekler acısı valla;
O ölü kuş hâlâ çiler!

İÇİNDEKİLER

DİZİN

Doğurgan	11
Kalk	12
Emzik	13
Kolonya'ya Selam-Sabah	14
Giz	16
Gaga	17
Saat Kaç	18
Konuşu	19
Çoban	20
Ağıl	21
K ûfî	22
Civarına	23
Sekişler	24
Ti	25
Kulaç	26
Çalgı	28
Yalpa	29
Üçsemeler	30
Dörtsemeler	32
Kopuk	34

Çisenti	35
Sarkış	36
Yapayalnız Kalabalık	37
Çilingir.	38
Uyakça	39
Cıvalı Zar	40
Zurna	41
Doğa Doğa.	42
Ütü.	43
Çengelli İğne	44
Bencileyin	45
Tuğra	46
Sevi Kuşu	47
Yalan	48
Turgut II	49
Sabun Köpüğü	50
Çimdik	51
Dolanık	52
Kızıoğlankız	53
Eğe	54
Sevi	55
Kasık	56
Çocuklar	57
Keski	58
Kulp	59
Alçak Yağmur	60
Kaşığı	61
Sayrı Doğa	62
Sakıncasız	64
Ve	65
Kırbaç	66
Kavşak	67
Değe	68
Ürkü	70
Kepek	71
Koşma	72

Adı Ne	73
Beşibirlik	74
Zırnık	75
Kunt	76
Komşu	77
Doğacı!	78
Huy	80
Haziranımsı	81
Picama	82
Pıhtı	83
Yaaa	84
Islık	85
Şey	86
Böbür	87
Açı	88
Ölesiye	89
Türkü Ölüş	92
Ocak	93
Hınç	94

YUMUŞAK G

A	97
B	98
C	99
Ç	100
D	101
E	102
F	103
G	104
Ğ	105
H	106
İ	107
I	108
J	109
K	110

L	111
M	112
N	113
O	114
Ö	115
P	116
R	117
S	118
Ş	119
T	120
U	121
Ü	122
V	123
Y	124
Z	125
Solungaç	126

RÜZGÂR EKMEK

Güzü	133
Savut	134
Soluk	135
Hoşuna	136
Uykuluk	137
Mıh	138
Taş Taştı	139
Hörgüç	140
Kasnak	141
Çinko Horoz	142
Alaca	143
Telek	144
Yoğuna	145
Göz	146
Höykürük	147
Yazın	148

Kaygana	149
Acabalaştıramadıklarımızdan	150
Ağustos da Gidiverdi	151
Tırmık	152
Şu	153
Gömü	154
Hey Karanfilli	155
Gön	156
11 Mart 1976	157
Huni	158
Ya/Malaklar	159
Beşik	161
Çeçen	162
Üsküdar'da Bir Börekçi Dükkânında	163
472006/406886	164
Çiçekbozuğu	166
Dinik	167
Balgam	168
Ta/Ti	169
Geçit	170
Hoyrat	171
Balıkçısız Halikarnas	172
Ne İş Olsa Yaparım	173
Kovgu	174
Gümeç	175
Pus	176
Tav	177
En	179
Çeyrek	180
Mancınık	181
Uğultu	182
Bıkım	183
Dördüz	184
Ada	186
Kara/Sarı	187
Değirmen	188

Ninelere Dedelere Şiirler	189
Yazık	192
Papara	193
Çene	194
Kazı	196
Yağma	197
Islak Saman	198
Balıklama	199
Uz	200
Sızı	201
Kanat	202
Yaş Elli	203

Dizgi: Özyalçın 27 93 89
Kapak Baskı: Mas Matbaacılık 28 55 22
İç baskı: Murat Ofset 27 81 82

METİN ELOĞLU

Siirce

Şiir

Bu kitapta Metin Eloğlu'nun şu üç yapıtı yer alıyor:
Dizin (1971); Yumuşak G (1975); Rüzgâr Ekmek (1978).

"Sezişi ve duyusuyla doğruyu söyleyebilecek güçte kaç adam var. Metin Eloğlu bunlardan birisi. Onun hayata ve çevresine verdiği şerefi anlamalı." (1959)

— Sezer Tansuğ

"Bugün, görünce hemen tanıyıverdiğimiz bir Eloğlu şiiri varsa bu, otuz yılı aşkın bir şiir işçiliğinin, sabırlı, arı misali çalışmanın ürünüdür: Hiçbir sözcüğü, hiçbir dizeyi, hiçbir imgeyi rastlantıya bırakmayan; ince, dikenli tellerle örülü, kimi yerde alay, yergi, kimi yerde acıyla dolu bir şiirdir bu. Kendi kurallarını kendi koyar, kendi dilini kendi yaratır. Anlaşılmaq için büyük bir çaba göstermez. Kendince açık, girdisi çıktısı olmayan bir şiir." (1978)

— Mehmet H. Doğan